

بالسازغا سوۋغا-2

2

ئادەل ئىمەن

ئاق قۇملىك

قىشقۇز ئۇيغۇر نشرىياتى
شىجاجاڭ ئېلېكترون قۇن - سىن نشرىياتى

بِالْمَرْحَمَةِ - 2

2

ئاديل ئىمن

لَاوْ قُوْ مَلَّه

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلىكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

مەجمۇئە ئىسمى: بالسالارغا سوۋغا - 2 (2)
كتاب ئىسمى: ئاق قۇ مەلىكە
پىلانلىغۇچى: ئېزىز ئاتاۋۇللا سارتىكىن
ئاپتۇرى: ئادىل ئىمنىن
مەسئۇل مۇھەرربرى: مەرھابا تەۋەككۈل
تەكلىپلىك مۇھەرربرى: ئەخمىت مۇھەممەت
مەسئۇل كورىپكتورى: گولباھار توختەم
تەكلىپلىك كورىپكتورى: قەيیوم تۇرسۇن
مۇقاۇنى لايىھەلگۈچى: نۇرمۇھەممەد ئۆمەر ئۇچقۇن
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلىكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى
ئادرىسى: ئۇرۇمچى شەھرى شىخۇڭ غىرېبى يولى 36 - نومۇر
پۇچتا نومۇرى: 830000
تارقاتقۇچى: شىنجاڭ شىخۇڭ كىتابخانىسى
زاۋۇت: شىنجاڭ بۈگۈنكى شىنجاڭ باسما چەكلىك شىركىتى
فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 3.125
نىڭشىرى: 2010 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2011 - يىلى 2 - ئاي 1 - قېيتىم بېسىلىشى
كتاب نومۇرى: 5 - 2011 - 5373 - 7 - ISBN 978 978 978
ئومۇمىي باهاسى: 84.00 يۈەن (جەمئىي 10 كتاب)

(باسما ۋە بەت تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلسە زاۋۇت بىلەن ئالاقلىشىڭ)

ب
ئ
غ
ش
ئ
ئ
ق
ئ
ع

مۇندەر بىلەن

1	لىقچى بىلەن ئالتۇن بېلىق شاھزادە ھېكايسى
13	قۇ مەلىكە
34	وۇنچە قىز ھەققىدە چۆچەك
58	مەيتان بىلەن يولۇچى
65	ات بىلەن يولۇچى
67	ست بىلەن بۇرە
71	شىندىچلىك كاپالىت
73	غا باشقا قارا قوشقاچ
75	پىسىل تاش ھەققىدە مەسىللەر
83	اج كۆزنىڭ ئاقىۋىتى

مۇندارىجە

1	بېلىقچى بىلەن ئالتۇن بېلىق شاھزادە ھېكايىسى
13	ئاق قۇ مەلىكە
34	غۇنچە قىز ھەققىدە چۆچەك
58	شەيتان بىلەن يولۇچى
65	ئات بىلەن يولۇچى
67	ئىت بىلەن بۆرە
71	ئىشەنچلىك كاپالەت
73	قاغا بىلەن قارا قۇشقاچ
75	ئېسىل تاش ھەققىدە مەسەللەر
83	ئاچ كۆزىنىڭ ئاقىۋىتى

مەجمۇئە ئىسمى: باللارغا سوقغا - 2 (2)
 كىتاب ئىسمى: ئاق قۇ مەلىكە
 پىلانلىغۇچى: ئېزىز ئاتاۋۇللا سارتىكىن
 ئاپتۇرى: ئادىل ئىمنى
 مەسئۇل مۇھەممەرى: مەرھابا تەۋەككۈل
 تەكلىپلىك مۇھەممەرى: ئەخەمەت مۇھەممەت
 مەسئۇل كورىتكىتۇرى: گۈلبەهار توختەم
 مۇقاۇنى لايھەلگۈچى: نۇرمۇھەممەد ئۆمەر ئۇچقۇن
 نەشرىيات: قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
 شىنجاڭ ئېلىكتىرون ئۇن - سىن نەشرىياتى
 ئادرىسى: ئورۇمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
 پوچتا نومۇرى: 830000
 تارقاتقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇ كىتابخانىسى
 زاۋۇت: شىنجاڭ بۈگۈنكى شىنجاڭ باسما چەكلەك شىركىتى
 فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر 1/32
 باسما تاۋىقى: 3.125
 نەشرى: 2010 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى
 بېسىلىشى: 2011 - يىلى 2 - ئاي 1 - قېتىم بېسىلىشى
 كىتاب نومۇرى: ISBN 978-7-5373-2011-5
 ئومۇمىي باھاسى: 84.00 يوهن (جەمئىي 10 كىتاب)

(باسما ۋە بىت تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلسە زاۋۇت بىلەن ئالاقىلىشىڭ)

لِبَنْ وَمِنْهُ

رسالة معاذ الله رسل الله نبيك من ملكي ١
شاده نور ٢١
شاده ملائكة زينة ٢٢
شاده ملائكة ٣٢
شاده ملائكة ٣٦
شاده ملائكة ٤٠
شاده ملائكة ٤٧
شاده ملائكة ٥٣
شاده ملائكة ٥٧
شاده ملائكة ٥٩
شاده ملائكة ٦٣
شاده ملائكة ٦٧
شاده ملائكة ٧٣
شاده ملائكة ٧٧
شاده ملائكة ٨٣

بېلىقچى بىلەن ئالتۇن بېلىق شاھزادە ھېكايسى

(چۆچەك)

ييراق بىر زامانلاردا، زەرەپشان دەرياسى بويىدىكى بىر خىلۋەتتە بىر بېلىقچى يىگىت بولغان ئىكەن. ئۇ بەك نامرات بولۇپ، نەچەپ يېرىگە ياماڭ چۈشكەن ئىشتان - كۆڭلىكى ۋە كونا كەشىدىن باشقما كىيمىمۇ؛ بېلىق تورى بىلەن ئىسکى قېيىقىدىن باشقما مۇلكىمۇ يوق ئىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ تورىغا قاسىر اقلىرى كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك ۋالىلداب، جۇلالىنىپ تۇرىدىغان بىر تال چوڭ ئالتۇن بېلىق چۈشۈپتۇ.

بۇنىڭدىن گۈلقەقەلىرى ئېچىلىپ كەتكەن بېلىقچى يىگىت: — پاھ، پاھ، مانا ئامەت، بۇنى ساتسام ئاز دېگەندىمۇ 10 تەڭىگىگە ئالىدۇ، تۆت تەڭىگىگە بىر قۇر يېڭى كېيم ئېلىۋالسام قالغان ئالىتە تەڭىگىگە بىر ھەپتە توپىغىچە تاماق يېۋالىمەن، — دېگىنىچە تورنى قىرغاققا سۆرەپ چىقىپتۇ. بىراق قىرغاققا چىقىشى بىلەنلا ئالتۇن بېلىق ئېغىزلىرىنى ماكىلىدىتىپ شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي بېلىقچى، مېنى قويۇۋەت، نېمە تەلەپ قىلسالىڭ شۇنى
هازىر قىلاي، 10 تەڭگىلىك پايدىنى دەپ مېنى نابۇت قىلما.
بۇ تاسادىپىلىقتىن چۆچۈپ - ئەندىكىپ كەتكەن بېلىقچى
يىگىت دەپتۇ:

— تۇۋا، ماڭا گەپ قىلىۋاتقان سەنمۇ ياكى كۆزگە كۆرۈنمهس
بىرى دەۋاتامدۇ؟

— ساڭا گەپ قىلىۋاتقان مەن ئالتۇن بېلىق، بېلىقلار
شاھزادىسى، — دەپتۇ، ئالتۇن بېلىق يەن.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ، ئاق كۆڭۈل بېلىقچى يىگىت، —
سېنى قويۇۋېتىي، 10 تەڭگىلىك پايدىنى دەپ سۆزلىيەلەيدىغان
بىر بېلىقنى نابۇت قىلىش بەكمۇ ئەپسۇسلىنارلىق ئىش
بولغۇسى، بار، ماكانىڭنى تېپپاڭ.

ئاندىن ئۇ ئالتۇن بېلىقنى توردىن چىقىرىپ، دەرياغا
تاشلاپتۇ، ئالتۇن بېلىق دەرياغا چۈشكەن ھامان بىردىنلا زەرباپ
كىيملىك، كېلىشكەن بىر يىگىتكە ئايلىنىپ قىرغاققا
چىقىپتۇ - ۵۵:

— ئاق كۆڭۈل ۋە رەھىمدىل ئىكەنسەن، — دەپتۇ
ھەيرانلىقتىن داڭقىتىپ تۇرۇپ قالغان بېلىقچى يىگىتكە، —
مۇھاتا جىلىقتا تۇرۇۋاتقىنىڭغا قارىماي 10 تەڭگىلىك پايدىدىن
كەچتىڭ، پايدىنى دەپ جېنىمغا زامن بولمىدىڭ. شۇڭا سېنى
ئۆمۈرلۈك دوست تۇتىمەن ۋە ھەرزامان ياخشىلىق قىلىمەن، تاكى
سېنى باياشات ۋە خاتىر جەم تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرمىگىچە تىنىم

تاپماسمەن.

— ھىممىتىڭگە ھەشقاللا، — دەپتۇ بېلىقچى يىگىت خۇشال بولۇپ، — ئاتا — ئانامدىن يېتىم - يېگانە قالغاندىن بېرى بۇ يەردە تەنھا ياشاب كەلگەن ئىدىم. بىرەر دوست - بۇرادىرىمە بولغان ئەمەس ئىدى، بىرەرسىمۇ مەن بىلەن دوست بولۇشنى خالىغان ئەمەس ئىدى، سېنىڭ دوستلىزوقۇڭ ماڭا چەكىسىز خۇشاللۇق بېغىشلىغۇسى.

ئۇنىڭ سۆزدىن خۇرسەن بولغان ئالتۇن بېلىق شاهزادە: — هەر ئۈچ يىلدا ئىنسانغا ئايلىنىپ يەر يۈزىگە چىقىمەن، — دەپتۇ كۈلۈپ تۇرۇپ، — ئاندىن يەر يۈزىنى ساياهەت قىلىمەن. بۇ قېتىمە ئىلگىرى كۆرمىگەن جايىلارنى زىيارەت قىلىپ كەلمەكچى، خالىساڭ مەن بىلەن ماڭ، خالىمىساڭ تىرىكچىلىكىنى قىلىپ تۇر.

— ئاتا — ئاناممۇ بېلىقچى ئىدى، — دەپتۇ بېلىقچى يىگىت، — مەنمۇ مۇشۇ كەسىپكە ۋارىسلىق قىلىپ قاپتىمەن. بۇ كەسىپتىن باشقا ئىش قولۇمدىن كەلمەس، سەپەر خىراجىتى قىلغۇدەك پۇلغىمۇ چىقىنالماسمەن، ھەم سەپەرنىمۇ خالىماسمەن، سەن قايتىپ كەلگىچە بۇ يەردە كۆتۈپ تۇراي.

— ئۇنداق بولسا ساڭا گۆھەر تاشلاردىن بېرەي، — دەپتۇ ئالتۇن بېلىق شاهزادە، — تىرىكچىلىكىڭگە دەسمایە بولسۇن، مۇھتاجلىقتىن قۇتۇلۇپ، باياشات تۇرمۇشقا ئېرىشكىن. شۇ سۆزدىن كېيىن ئۇ دەريا ئاستىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپ

بىر ۋاقتىلاردا بىر پەتنۇس گۆھەر - ياقۇت كۆتۈرۈپ چىقىپتۇ،
گۆھەر تاشلار ئاجايىپ ئېسىل ۋە جۇلالىق ئىكەن.

— بۇلارنى سېتىپ تۇرمۇشۇڭغا خىراجەت قىلىپ تۇر، —
دەپتۇ پەتنۇسنى بېلىقچى يىگىتكە بېرىۋېتىپ، ئاندىن ئۇ
خوشلىشىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. شۇ يۈرگىنچە كۆپ جايىلارنى
سايامەت قىلىپ، ئۈچ يىل بولاي دېگەندە قايتىپ كەپتۇ. قارسا
ئەسكى قېيق دەريا يۈزىدە چايقىلىپ تۇرغان، بېلىقچى يىگىت
يەنلا دەرياغا تور تاشلاشقا تەيارلىنىپ تۇرغان.

ئالتۇن بېلىق شاهزادە ئۇنى چاقرىپتۇ، بېلىقچى يىگىت
دەرھال قىرغاققا چىقىپ ئۇنىڭ بىلەن قۇچاقلىشىپ
كۆرۈشۈپتۇ. تىنچ - ئامانلىق سورىشىپ بولغاندىن كېيىن
ئالتۇن بېلىق شاهزادە ئەجەبلىنىپ سوراپتۇ:

— ئەي دوستۇم، سائى قىممەت باھالىق گۆھەر تاشلارنى
بېرىپ كەتكەن ئىدىم، گۆھەر تاشلارنىڭ ھەربىرىنىڭ قىممىتى
بۇ مەملىكتىنىڭ بىر يىللىق خىراجىتى بارا قىرىدە ئىدى، شۇنچە
بايلقنىڭ ئىگىسى تۇرۇپ، يەنە ئۈچ يىل بۇرۇنقى بىچارە
ھالىتىڭدە تۇرغىنىڭ قانداق ئىش.

بېلىقچى يىگىت ھەسرەت - نادامەت بىلەن دەپتۇ:

— گۆھەر تاشلارنى بىر - بىرلەپ باھاسىغا يەتكۈزۈپ
ساتتىم، بۇ مەملىكتە سودىگەرلىرى باھاسىغا يېتەلمىسە باشقا
مەملىكتە سودىگەرلىرىگە ساتتىم، بايلقىم ھەددى - ھېسابىز
بولدى، شاھلارنىڭ خەزىنلىرى بىدىمۇ ئۇنچە كۆپ بايلق يوقتۇر

بىلكىم، ئاندىن باياشات تۇرمۇش پەيزىنى سۈرۈپ، پۇلنى كۆڭلۈم خالىغانچە خەجلىدىم، شۇنداقتىمۇ بىر يىلغىچە يۈزدىن بىرى توگىمىدى، ئارىدىن يىنه بىر يىل ئۆتى، بىر كېچە غەپلەت ئۇيقوسغا غەرق بويتىمەن.

قىريق قاراچى تۇن يېرىمىدا ئوردا - سارايىدەك ئېسىل ئۆي - جايىمغا بېسىپ كىرىپ، بار - يوقنى تالان - تاراج قىلىدى. خىزمەتچىلىرىمدىن ئۇچرىغاننى ئۆلتۈردى. مەن ئىچ كىيم بىلەنلا جاننى ياقىغا ئېلىپ قاچتىم، بىر چاغلاردا قورۇ - جايىمدىن ئاسمان - پەلەككە تاقاشقۇدەك ئوت يالقۇنلىرى كۆتۈرۈلدى، قاراچىلاردىن ئاشقان نەرسىلەر ۋە قورو - جاي كۆيۈپ كۈل بولدى، دەريя بويىدا تاشلىنىپ ياتقان، ھېچكىشى ياراتىغان ئەسكى قېيىق بىلەن يېرتىق توردىن باشقا مۇلکۈم قالىمىدى، ئامالسىز كونا كەسىپىمنى قىلىپ، تىرىكچىلىكىنى داۋام قىلىدىم.

ئالتۇن بېلىق شاهزادە:

— ئەي بەختىسىز دوستۇم، — دەپتۇ ئۇنىڭ ھالىغا ئىچ ئاغرتىپ، — بۇ ئۆچ يىلدا كۆپ مەملىكەتلەرنى كېزىپ، نۇرغۇن شەھەرلەرنى زىيارەت قىلىپ كەلدىم، ئەمدى ئۆز ماكانىمغا كىرىپ كېتىمەن، لېكىن سېنى بۇ ھالدا تاشلاپ كېتىشىكە كۆزۈم قىيماس، مۇشۇ ئەلنىڭ پادشاھى قازا قېپتۇ. ۋارىسىلىق قىلغۇدەك ئۇرۇق - ئەۋلادى بولمىغاج پادشاھلىق ۋەزىرلىرى ئارسىدا تالاشتا قاپتۇ. ئاخىرى پادشاھلىقنى پادشاھ

خزىنسىدىكى بايلقنىڭ ئۈچ باراۋىرىدىكى بايلققا تېگىشىمەك بولۇپ، مۇرەسىسەگە كەپتۇ. ساڭا شۇ پادشاھلىقنى سېتىۋېلىپ ئېلىپ بېرىھى. مەن دەريادىن يەنە بىر قېتىم چىققۇچە شاھلىق سەلتەنەت پەيزىنى سورۇپ، راھەت - پاراغەتتە ياشاب تۇرغىن. شۇ سۆزدىن كېيىن دەرياغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپ، بىر چاغلاردا چوڭ بىر كوزىدا گۆھەر تاشلارنى ئېلىپ چىقىتۇ، ئاندىن بېلىقچى يىگىتنى ئېلىپ شەھرگە كىرىپتۇ، ئوردىغا بېرىپتۇ، ئوردا ئەھلى كوزىدىكى گۆھەر تاشلارغا قارىغىندا كۆزلىرى قامىشىپتۇ. باهاسىغا كۆز يەتكۆزەلمەي، ئېغىزلىرىنى تامشىتىپتۇ. ئاخىرى خۇشاللىق بىلەن پادشاھلىقنى بۇ بىر كوزا گۆھەر تاشقا تېگىشىپ شاھلىق تاجىنى بېلىقچى يىگىتنىڭ بېشىغا كىيگۈزۈپتۇ، ئۇنىڭغا سادىق بولۇشقا قەسم ئىچىپ، ئەلگە يېڭى پادشاھ تىكلىگىنىنى جاكار قىپتۇ. مەملىكتە ئەھلىمۇ رازى بويپتۇ.

ئالتۇن بېلىق شاھزادە بۇ ئىش پۇتكەندىن كېيىن خوشلىشىپ، دەريا بويىغا كېتىپتۇ، يەنە ئۈچ يىلغىچە ئۆز ماكانىدا بويپتۇ، ئاندىن يەنە قىرغاققا چىقىپتۇ، قارىسا نېرىدا يەنە شۇ ئەسکى قېيىق دەريا ئۇستىدە چايقىلىپ تۇرغان، بېلىقچى يىگىت تور تاشلاپ بېلىق تۇتۇش ئاۋارچىلىقىدا تۇرغان.

ئالتۇن بېلىق شاھزادە ئەجەبلىنىپ، ئۇنى چاقىرىپتۇ، بېلىقچى يىگىت قىرغاققا چىققاندىن كېيىن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ ئەھۋال سوراپتۇ:

— سېنى ئۆچ ييل ئىلگىرى شاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ كەتكەن ئىدىم، يەنە بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغىنىڭ قانداق ئىش.

بېلىقچى يىگىت غەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

— ئەي غەمگۈزار دوستۇم، سەن بىلەن خوشلاشقاندىن بېرى بىر يىلغىچە پادشاھلىق پەيزىنى سۈرۈم، لېكىن كېيىنكى يىلى قوشنا ئەلدىن ھېسابىز لەشكەر ھۇجۇم قىلىپ كەلدى، ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇش تەيارلىقىدا تۇرسام قول ئاستىمىدىكى بىرقانچە مۇناپىق ۋەزىرلەر دۈشمەندىن قورقۇپ ساتقىنلىق قىلىپ، شەھەر دەرۋازىلىرىدىن بىرىنى ئېچىپ بېرىپتۇ، ئوردىدا قالغانلار جان قايغۇسىدا ھەر تەرەپكە قاچتى. مەنمۇ ئامالسىز شاھلىق تونلىرىمنى سېلىپ تاشلاپ، شاھلىق تاجىنى ئېلىۋېتىپ، پۇقراچە كېيىنىپ شەھەردىن چىقىپ كەتتىم. پادشاھلىقىمۇ پۇل - بايلىققا ئوخشاش قولۇمدىن چىقىپ كەتتى. ماڭا ئۆمۈرلۈك بەخت - سائادەت ئاتا قىلالىمىدى. ئاقىۋەت يەنە بۇ يەرگە كېلىپ، تەلىيمىگە ساقلىنىپ قالغان ئەسکى قېيق بىلەن يىرتىق تورغا تايىنىپ تىرىكچىلىكىمنى داۋام قىلدىم. ئالتۇن بېلىق شاھزادە ئۇنىڭغا كۆپ تەسەللى ئېيتىپتۇ.

ئاندىن ئويلىنىپ كۆرۈپ شۇنداق دەپتۇ:

— ئەمدى ئۆزۈڭ خالىغان بىر ھۇنەر - كەسىپنى ئىختىyar قىلغىن، سېنى شۇنىڭغا كامىل قىلاي، ھۇنەر - كەسىپنى كىشى

تارتۇشالماس، ياكى ئوغرىلىيالماس، مېھنەت قىلساڭ مېۋسى مول بولۇر، خاتىرچەم، باياشات ياشايىسىن.

— بېلىقچىلىقتىن باشقا كەسىپنى بىلەمەسىمن، ھەم مۇشۇ كەسىپكلا كۆنگەنەنەن. مېنى مۇشۇ كەسىپكە كامىل قىلىپ، ياخشىراق تور ۋە يېڭى قېيىق تەميرلاب بەرسەڭ، تەرىكچىلىكىنى ياخشىراق داۋام قىلار ئىدىم.

— بۇ كەسىپنى تەرك قىلغىن، — دەپتۇ ئالتۇن بېلىق شاهزادە، — دوستلۇقىمىزنىڭ يۈز - خاتىرسىدىن بولسىمۇ شۇنداق قىلغىن، ئۆز قېرىندىاشلىرىمغا زىيانلىق بۇ كەسىپكە سېنى كامىل قىلىشقا رايىم يوق، ئۇنىڭ بەدىلىكە سېنى بېلىقچىلىقتىن باشقا 70 خىل ھۇنەر - كەسىپ ۋە ئىلىم - ھېكمەتكە كامىل قىلاي. تۇرمۇشۇڭنى باياشات، ھەم مەنلىك، ئەھمىيەتلىك ئۆتكۈزگىن.

— سەن خالىغانچە بولسۇن، — دەپتۇ بېلىقچى يىگىت، — سېنىڭ ھۆرمىتىڭگە بېلىقچىلىق كەسىپ ۋە بېلىق ئىستېمال قىلماقنى بىر ئۆمۈر تەرك قىلۇرمەن.

ئالتۇن بېلىق شاهزادە خۇرسەن بولۇپ، مېنى ساقلا دېگىنچە دەريا ئاستىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپتۇ، بىر ۋاقتىلاردا يەنە يېشىل زۇمرەت يوپۇرماقلىق، قىزىل لەئەل چىچەكلىك بىر ئېسىل گىياهنى كۆتۈرۈپ چىقىپتۇ. ئۇنى بېلىقچى يىگىتنىڭ بېشىغا قويغان ئىكەن، بېلىقچى يىگىتنىڭ

هۆسن - جامالىدا سائادەت ئاپتىپى پارلاپ، قەلبىگە ئىلىم -
ھېكمەت قۇياشتەك نۇر چېچىپتۇ. 70 خىل ھۇنر - كەسىپ
ماھارىتى قۇيۇپ قويغاندەك ئورنىشىپتۇ، ئاندىن خاسىيەتلەك
گىياه غايىب بويپتۇ.

ئالتۇن بېلىق شاھزادە:

- ئەي دوستۇم، تىرىكچىلىكىنىڭ مەنبەسى ئەمدى
قەلبىڭدىكى ئىلىم - ھېكمەت، ھۇنر - ماھارەتتۈر، ئۇنى
جايدا ئىشلەتسەڭ بىھېساب بەختكە مۇيەسسەر بولارسەن،
ئەلگىمۇ كۆپ مەنپەئىتىڭ يېتىر.

بېلىقچى يىگىت چەكسىز شادلىنىپ، كۆپ تەشكىكۈر
ئېيتىپتۇ. ئالتۇن بېلىق شاھزادە ئۈچ يىلدىن كېيىن ئۇنى
ئىزدەيدىغىنىنى ئېيتىپ، خوشلىشىپ يېڭى ساياھىتىنى باشلاش
ئۈچۈن يولغا راۋان بويپتۇ.

ئارىدىن يەنە ئۈچ يىل ئۆتكەندە قايتىپ كەپتۇ، قارىسا
ھېلىقى ئەسکى قېيىق ئورنىدا تۇرغان، ئىچىدە يىرتقى تور
تاشلىنىپ، توپا بېسىپ يانقان، لېكىن بېلىقچى يىگىت يوق. ھەر
تەرەپكە قاراپتۇ، كۆرۈنەپتۇ، كەينىگە يېنىپ شەھرگە
كىرىپتۇ، كوچا ئارىلاپتۇ، شۇنداق يۈرۈپ، شاھ ئوردىسىدىنما
ھەيۋەتلەك ۋە ھەشەمەتلەك بىر ئىسىل سارايىنى كۆرۈپ
توختاپتۇ. سارايىنىڭ ئىككى تەرىپىدە 70 خىل ھۇنر - كەسىپ
بىلەن شۇغۇللانغۇچى يۈزلىگەن ھۇنرۇھەن - كاسىپنىڭ دۈكىنى،

هەر دۇكاندا نەچىلىگەن ئۇستا، ئونلىغان نىمكار بىلەن ئۆز ئىشغا باش چۆكۈرۈپ مەشغۇل بولۇپ تۇرغان ئىكەن. ساراينىڭ ئۇدۇلىدا بولسا يەنە ئاجايىپ كاتتا ۋە ھەشەمەتلىك بىر مەدرىسە بولۇپ، مەدرىسە دەرۋازىسى ئۇستىگە «زەرەپشان مەدرىسەسى» دېگەن خەت ئاجايىپ نەپس نەقىشلەنگەن زەرلەۋەھە ئېسىلىغان ئىكەن.

ئالتۇن بېلىق نەقىشلەنگەن مەدرىسەگە كىرىشنى ئىختىيار قىلىپ تۇرغاندا بىرنەچە غۇلام ئۇنى ئىززەت - ئېكراام بىلەن باشلاپتۇ. ئالتۇن بېلىق شاھزادە مەدرىسەنىڭ ئازادە ۋە شاھانە سارايلاردەك بېزەلگەن دەرسخانىسىدا ئالتۇن كۆرسىدا ئولتۇرۇپ، 40 تالىپقا ھېكمەت سىرلىرىدىن دەرس بېرىۋاتقان بېلىقچى يىگىتنى كۆرۈپتۇ. بېلىقچى يىگىتمۇ ئۇنى كۆرۈپتۇ ۋە چاچراپ تۇرۇپ، ئالتۇن بېلىق شاھزادە بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. ئالتۇن بېلىق شاھزادە ئۇنى بەختىيار تۇرمۇشى ئۈچۈن مۇبارەكلىپتۇ. ئاندىن سوراپتۇ:

— ئى دوستۇم، ئۇدۇلىكى ھەشەمەتلىك ساراي ساڭا مەنسۇپ بولسا كېرەك؟

— شۇنداق، — دەپتۇ بېلىقچى يىگىت كۈلۈمىسىرەپ، — ساراي ئەتراپىدىكى دۇكانلار ۋە بۇ مەدرىسە ھەم مېنىڭ. دۇكانلاردىكى ئۇستىلار مېنىڭ شاگىرتلىرىم، ئەمدى ھەققىي ۋە مەڭگۈلۈك بەختىكە مۇشەررەپ بولۇپ، تىنچ - خاتىرىجەم ۋە باياشات

ياشماقىتىمن. كۈنلىرىنى مەتلىك ۋە ئەھمىيەتلەك ئۆتكۈزمەكتىمن، ئەمدى ھەرگىز موھتاجلىقتا قالماسىمن. بۇنىڭ ھەممىسى سەن ئاتا قىلغان ئىلىم - ھېكمەت، ھونەر - ماھارەتنىڭ دۆلىتى.

— ئەمدى سەندىن خاتىرجم بولدۇم، — دەپتۇ ئالتۇن بېلىق شاھزادە ھەمم سۆيۈنپ، — ماكانىمغا قايتىشقا ئىجازەت قىلغىن، تىنج - ئامان بولساق كېيىن يەنە كۆرۈشەرمىز.

بېلىقچى يىگىت ئۇنى بىر مەزگىل ئۆز سارىيىدا مېھمان بولۇپ كېتىشكە تەكلىپ قىلىپ تۇتۇپ قېلىشقا كۆپ ئۇرۇنۇپتۇ. لېكىن ئالتۇن بېلىق شاھزادە قۇرۇقلۇقتا تۇرۇش مۇھلىتى توشقانلىقى، قوژم - قېرىنداشلىرىنىمۇ بەك سېغىنىپ قالغانلىقىنى ئىزهار قىلىپ، خوشلىشىش پىكىرىدە چىڭ تۇرۇپتۇ. بېلىقچى يىگىت ئامالسىز ئۇنى دەريا بويىغىچە ئۇزىتىپ بېرىپتۇ.

خوشلىشىش ئالدىدا:

— بۇ قېيىق بىلەن تورىڭنى ئېلىپ كەتكىن، — دەپتۇ، ئالتۇن بېلىق شاھزادە، — ئۆتكەن كۈنلىرىڭنى ئەسلىتىپ، سېنى ھەققىي بەختكە ئېرىشتۈرگەن ئىلىم - ھېكمەت ۋە ھونەر - ماھارەتنىڭ، سەممىي دوستلىقنىڭ قەدیر - قىممىتىنى تونۇتۇپ تۇرغۇسى، مەغۇرۇلۇق ۋە تەكەببۇرۇلۇقتىن نېرى قىلغۇسى.

بېلىقچى يىگىت ماقوللۇق بىلدۈرۈپتۇ، ئالتۇن بېلىق شاهزادە خوشلىشىپلا يەنە ئالتۇن بېلىققا ئايلىنىپ دەرىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپتۇ.

ئاق قۇمەلىكە

(چۆچەك)

مەين شامالدا يەلىپۇنۇپ تۇرغان ياپىپىشىل قومۇشزارلىق ئۆز قويىنغا ئەينەكتەك سۈپسۈزۈك بىر كۆلچەكىنى يوشۇرغان ئىكەن. كۆك ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان بىر توب ئاق قۇنىڭ بۇ كۆلچەككە كۆزى چۈشۈپتۇ - دە، تۆۋەنگە شۇڭغۇپ كۆل يۈزىگە قونۇپتۇ.

ئاق قۇلار ئىچىدە پەيلىرى قاردهك ئاق ۋە تاۋاردهك جۇلالىق، بېشىغا قىزىل گۆھەر كۆزلۈك زەر تاج قوندۇرۇلغان بىرسىمۇ بار ئىكەن. باشقا ئاق قۇلار ئۇ قەيرگە ئۆزۈپ بارسا شۇ يەرگە ئۆزۈپ بارىدىكەن، ھەم ئۇنى چۆرىدەپ قانات قېقىپ ئۇسسىل ئويىنىشىدىكەن، ئۇلارنىڭ ئۇسسىلى كىشىنى ھاياجانغا سالغۇدەك چىرايلىق ۋە نازاكەتلەك ئىكەن.

ئۇلار شۇنداق كۆڭۈللۈك ئوينىپتۇ. ئەمما قومۇشزارلىق ئىچىدە يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرغان ئۇچى يىگىتنى سەزمەيلا قاپتۇ. ياخا غاز - ئوردەكلىردىن بىرەرسى كېلىپ قالسا، ئېتىۋالسام

دېگەن تەمەدە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان ئۇزچى يىگىت قەھرىزات قارا
كۆزلىرىنى ئاق قۇلارغا تىككىنچە ئۇلارغا مەھلىيا بولۇپ،
ياسىغا بەتلەپ قويغان ئوقىنى ئېتىشىمىۇ ئۇنتۇپ ئۇن -
تىۋىشسىز ئولتۇرماقتا ئىكەن. بولۇپىمۇ زەر تاجلىق ئاق قۇ
ئۇنىڭ بەكمۇ زوقىنى كەلتۈرىدىكەن.

بىر چاغلاردا ئاق قۇلار ئويۇندىن توختاپ يەنە كۆككە پەرۋاز
قىپتۇ. قەھرىزات ئەمدى ئېسىنى تېپىپ ئوقىنى ئاتماقچى
بويپتۇيۇ، لېكىن يەنە ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قاپتۇ.

«ئاتما» دەيدىكەن يۈركى ئەنسىز دۈپۈلدەپ.

«ئاه! خۇدا، قانداق قىلسام بولار» دەپتۇ قەھرىزات
پىچىرلاپ، چۈنكى ئۇنىڭ بۇ چىرايلىق ئاق قۇلارنى ئاتقۇسى يوق
ئىكەن. بىراق ئاتىمسا بۇگۈنمۇ يەنە ئاچ قالىدىكەن.

«ئاتقىن، — دەپتۇ ئۇنىڭ نەپسى يەنە قۇتراپ، — پۇرسەتنى
كەتكۈزمە.»

«ئاتسام ئاتايچۇ، — دەپ پىچىرلاپتۇ قەھرىزات ئاخىرى
يىرالقلاب كېتىۋاتقان ئاق قۇلارغا قاراپ، — ئۇلار يىرالقلاشتى.
ئوق تەگەسلىكىمۇ مۇمكىن، تېگىپ قالسا ئۆزىنىڭ شورى.»
شۇنداق دەۋېتىپ ئۇ كۆزىنى يۇمۇپلا ئوقىنى ئاق قۇلارغا
قارىتىپ ئېتىپتۇ. كۆزىنى ئاچقاندا بولسا ئاسماندىن قىزىلگۈل
بەرگىدەك قانلىرى چېچىلىپ، موللاق ئېتىپ چۈشۈۋاتقان زەر

تاجلىق ئاق قۇۋە ئۇنىڭ ئەترابىدا پارا كەندە بولۇپ ئۈچۈپ يۈرگەن ئاق قۇلارغا كۆزى چۈشۈپتۇ.

«ئاھا! خۇدا، شورۇم قۇرۇسۇن، — دەپتۇ قەھرىزات گويا يَا ئوقى ئۆز يۈرىكىگە سانجىلغاندەك ھېس قىلىپ، — كاساپەت ئوق، نېمىشىقىمۇ ئۇنىڭ باغرىغا قادالغاندۇ، مەن ئۇنى ئەمەس، بىلکى باشقىلىرىنى كۆزلەپ ئاتقانتىمغۇ.»

شۇنداق دەۋىتىپ ئۇ قومۇشازارلىقنى يېرىپ يۈگۈرۈپتۇ. زەر تاجلىق ئاق قۇۋە چۈشكەن يەرگە يېتىپتۇ.

«ۋاي بۇ ئەمدى نېمە ئىش» دەپتۇ بېرىپلا كۆزلىرى چەكچىيپ، چۈنكى ئۇنىڭ كۆرگىنى باغرىغا يَا ئوقى قادالغان ئاق قۇۋە ئەمەس، بىلکى كۆكسيگە سانجىلغان يَا ئوقى تۈۋىدىن قان سىرغىپ ئاپىاق يېپەك كىيملىرى قىزىلغا بويالغان، زەر تاجلىق، بوسنان چاچلىرى ھەر تەرەپكە يېلىلغان ئاجايىپ ساھىبجمال بىر قىزنىڭ جانسىز گەۋدىسى ئىكەن، ئاق قۇلار ئۇنىڭ ئۇستىدە مۇڭلۇق سادالار ياخىرىتىپ پەرشان ئۈچۈپ يۈرۈشەتتى.

قەھرىزات بېرىشىغلا ئاق قۇلار ئۇركۈپ كېتىپتۇ، قومۇشازارلىقتا گۈزەل قىزنىڭ جانسىز جىسى بىلەن پۇشايمان ياشلىرى توڭولۇپ تۇرغان قەھرىزاتلا قاپتۇ.

ئەمدى قەھرىزاتنىڭ ئوتلىق يۈرىكى ھەسرەتنىڭ جۇت - شۇيرغانلىرىدا مۇزلاپتۇ. غۇبارسىز قەلب تۇپرەقىغا غەم - قايغۇ

قىروڭلىرى قۇنۇپتۇ. چۈنكى ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى ساھىب جامال
قىزنىڭ مۇھەببەت تۈيغۇلىرى چىرمىۋالغان، ئۇنىڭ ئۆز نەپسى
ئۈچۈن ئۆچىلىق قىلىشتىن باشقىنى ئوپلىمىايدىغان مەنسىز
كۈنلىرىگە خاتىمە بەرگەن ئىكەن. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئۆز ئوقىدا
يارىلانغان گۈزەل قىزغا ئاشقى بولۇپ قاپتۇ.

شۇ چاغ ئاق قۇلار كۆكتىن شۇڭغۇپ چوشۇپ، ئالتۇن
رەڭلىك پەنجىلىرى بىلەن قىزنىڭ جانسىز گەۋدىسىنى كۆتۈرۈپ
ئاسماڭغا ئۆرلەپتۇ، قەھرىزات بولسا: «توختاڭلار، مېنىمۇ ئېلىپ
كېتىڭلار. مەن ئەمدى ئۇنىڭسىز ياشىيالمايمەن ...» دەپ نالە -
زار قىلغانچە ئاق قۇلار ئۇچقان تەرەپكە قاراپ بار كۈچى بىلەن
يۈگۈرۈپتۇ. قومۇش ياپراقلىرىنىڭ تاپانلىرىغا سانجىلىشىغىمۇ
دەسسىلگەن قومۇش سۇنۇقلىرىنىڭ تاپانلىرىغا سانجىلىشىغىمۇ
پىسەنت قىلماي يۈگۈرۈپتۇ، ئەمما ئاق قۇلارنىڭ ئۇنىڭ بىلەن
كارى بولماپتۇ. ئۇلار ئاخىرى كۆزدىن غايىب بويپتۇ.

«لەتى ئوقىيا، — دەپتۇ قەھرىزات زەرده بىلەن، — ئەمدى

سەندىن مەڭگۈلۈك ۋاز كېچىمەن.»

شۇنداق دەۋىتىپ ئۇ بىردىن بىر مۇلكى بولغان ئوقىياسىنى
سۇندۇرۇپتۇ. ئوقلىرىنى تاشلىۋېتىپتۇ، ئاندىن ئاق قۇلار كەتكەن
تەرەپكە قاراپ مېڭىپ كېتىپتۇ.

مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ. قومۇش زارلىقنىڭ يەنە بىر چېتىگىمۇ
چىقىپتۇ، ئاندىن بىر مەھەللېگىمۇ يېتىپتۇ. كىشىلەردىن ئاق

قۇلار ۋە ئاق قۇدىن ئۆزگىرىدىغان گۈزەل قىز ھەققىدە سوراپتۇ،
لېكىن ھېچكىم بىر نەرسە دەپ بېرەلمەپتۇ. پەقەت بىر مويسيپت
كىشىلا ئۇنى پېرىخون مومايىدىن سوراپ بېقىشقا تەۋسىيە قىپتۇ
ھەم پېرىخون مومايىنىڭ ئۆيى مەھەللە سىرتىدىكى بىر
چاتقاللىقتا ئىكەنلىكى، ھېچ كىشىنىڭ ئۇ يەرگە بېرىپ بېقىشقا
جۈرئەت قىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

قەھرىزات بولسا ئۇنىڭغا تەشەككۈر ئېيتىپ ئىككىلەنمەستىن
ئۇ كۆرسەتكەن يولغا مېڭىپتۇ. ئاخىرى پاكار دەرەخ ۋە چاتقاللار
بىر - بىرگە چىرمىشىپ ئۆسکەن، يىلان - چاياللار سوقۇشۇپ
يۇرگەن قورقۇنچىلۇق بىر خىلۋەت جايغا يېتىپتۇ. چاتقاللىق
ئارىسىدا ئىشىك - دېرىزلىرى ئۆمۈچۈك تورلىرى بىلەن
پەردىلەنگەن ۋە تاملىرى ھەرە كۆنلىكىدەك ئۆتىمىتۇشۇك بولۇپ
كەتكەن بىر قىيسىق كەپە كۆرۈنۈپتۇ. بۇ پېرىخون مومايىنىڭ
ئۆيى ئىكەن. قورقۇنچاقلار ئۇ يەرگە يېقىنىلىشىشىقىمۇ جۈرئەت
قىلالمايدىكەن، بىراق قەھرىزات چوڭ - چوڭ چامداب چاتقاللىق
ئارىسىدىن ئۆتۈپ كەپە ئالدىغا بېرىپتۇ. كەپىگىمۇ كىرىپتۇ،
شۇنداق بىر ھالەتنى كۆرۈپتۇ:

پەگادا چاشقانلار يۈگۈرۈشۈپ، سۈپىدا مۇشۇكلەر ئويىنىشىپ
يۇرگەن، پارقىراق قوڭغۇزلار ئۇياقتىن - بۇياققا ئۇچۇشۇۋاتقان،
سەرەمجانلار قارىداب كەتكەن ۋە قالايمىقان تاشلانغان ئىكەن،
قاراڭغۇ بىر بولۇڭدا بولسا بىر يۈزىنى مىڭ خىل قورۇق

بېسپ، بېشىدا چېچى، ئاغزىدا چىشى قالمىغان، تېنى قورايدەك
ئورۇق بىر دۈمچەك موماي ئولتۇرىدىكەن.
— ئەسسالامۇئەلەيکۆم موما، — دەپ سالام بېرىپتۇ
قەھرىزات.

— ۋە ئەلەيکۆم ئەسسالام ئوغلىم، — دەپتۇ بېرىخون موماي
جاۋاب قايتۇرۇپ، — باتۇر يىگىتكەنسەن، بولمسا ئۆيۈمگە
كىرەلمىتىڭ، نېمە ئىش سېنى بۇ خىلۋەت كەپەمگە كېلىشكە
مەجبۇر قىلدى؟

— مەن ئاق قۇلار ۋە ئاق قۇدىن ئۆزگەرگەن گۈزەل قىز
ھەققىدە بىر نەرسە دەپ بېرىمدىكىن دەپ كەلگەندىم، — دەپتۇ
قەھرىزات، — مەن ئۇ گۈزەل قىزنى ئاق قۇ سۈرىتىدە كۆرۈپ
بىلەمە ئېتىپ سالغانلىقىم، باشقا ئاق قۇلار ئۇنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ
كەتتى، ئۇ ماڭا تېخى هاياتتەكلا، يۈركى تېخى سوقۇشتىن
توختىمىغاندەكلا تۈپۈلۈۋاتىسىدۇ. مەن ئۇنى تاپسام، ئۇنى
قۇتقۇزۇۋالسام، ئۆز هاياتىم بەدىلىگە بولسىمۇ قۇتقۇزسام
دەيمەن، چۈنكى مەن ئۇنىڭ تەڭداشىسىز گۈزەل، ئەمما يارىلانغان
جانسىز جىسمىنى كۆرۈپلا ئاشق بولۇپ قالدىم.

موماي سۆرۈلۈپ بېرىپ توقومدەك قىلىن ھەم بەك كونا بىر
كتابنى ئېلىپ ۋاراقلاشقا باشلاپتۇ ۋە ئاخىرى بىر بەتكە قادىلىپ
قاراپ، ئۆمۈچۈك ئىزىدەك ئوقۇغۇسىز ھەرپىلدرگە سىنچىلاپ
باقةاندىن كېيىن ئاندىن يەنە بىر كونا مىس ئەينەكىنى ئېلىپ

کۆرۈپتۇ - ده:

— ئۇ بىر مەلكە ئىكەن، — دەپتۇ، قەھرىزاتقا، — ئۇ تېخى
ھاياتكەن.

— ئاه! جىنىم موما، — دەپتۇ قەھرىزات تىزلىنىپ، — ماڭا
ياردەم قىلىڭ، ئۇنى قەيدەردىن تاپقىلى ۋە قانداق قۇتقۇزغىلى
بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىڭ.

— بىكاردىن - بىكار ئېيتىپ بېرىمدىم، — دەپتۇ، پېرخون
موماي كۈلۈپ كېتىپ، — قارىسام بىر تىيىن پۇلسىز يېتىمدهاك
تۇرسەن. شۇڭا ئۆچ يىل خىزمەتكارىم بول. ئاندىن ساشا ئاق قۇ
مەلكىنى تېپىش ۋە قۇتقۇزۇش يولىنى ئۆگىتىمە.

— بىراق ئۆچ يىلغىچە ئۇ جاندىن جۇدا بولىدۇ - ده، —
دەپتۇ قەھرىزات قايغۇرۇپ.

— ھېچنېمە بولمايدۇ، — دەپتۇ، پېرخون موماي، — چۈنكى
ئۇ پەرىزات مەلكە ئىكەن. پەرىزاتلار شاھىنىڭ ئاززۇلۇق يېگانە
قىزى ئىكەن. ئاتا - ئانىسى بىر ئامال قىلىپ ئۇنىڭ ھاياتنى
قۇتقۇزۇپ قالىدۇ. يارىسىنى تولۇق ساقايىتىش بولسا ساشىلا
نېسىپ بولىدۇ. بىراق ماڭا خىزمەتكار بولۇشنى ئاددىي چاغلىما،
تاپشۇرغان ئىشىمدا قىلچىلىك سەۋەنلىك ئۆتكۈزۈپ قويىسالىڭ
جىنىڭنى ئېلىپ، تېنىڭنى پارچىلاپ مۇشۇكلىرىمگە يەم
قىلىمەن. تاپشۇرغان ئىشلىرىمىنى ئورۇنداشقا كۆزۈلۈك يەتمىسە
ئاق قۇ مەلكىنىڭ ۋە سلىدىن ئۇمىد ئۆزۈپ ھازىرلا كەتسەڭمۇ

بوليدو.

— ياق، — دهپتۇ قەھرىزات قەتىيلىك بىلەن، — مەن ئۈچ يىل ئىشلەپ بېرھى، سەۋەنلىك سادىر قىلىپ سالسام خالىغىنىڭىزنى قىلىۋېرىڭ، مەن رازى.

پېرخون موماي ئىشلارنى تاپشۇرۇپتۇ. قەھرىزات شۇ منۇتىن باشلاپ ئۇنىڭ خىزمەتكارى بويپتۇ، ۋەزپىسى مۇشۇكلىرىگە چاشقان يېڭۈزۈمىسىلىك، چاشقانلارغا تۈن كېچىلمىرنى كىچىك پانۇستىم يورۇتۇپ بېرىدىغان يالتراق قوڭغۇزلارنى يېڭۈزۈمىسىلىك، يالتراق قوڭغۇزلارغا بولسا چاڭ قوندۇرماسلىق ۋە بۇ ئۈچ خىل جانۋارلارنىڭ ھەممىسىگە يەم بېرىش ... ۋە باشقابىغىر - يەڭىكل تۈرلۈك ئىشلار ئىكەن. بۇ ئىشلار يۈكىسى سەۋەرچانلىق، هوشىارلىق ۋە چىدامچانلىق تەلەپ قىلىدىكەن. قەھرىزات ھەممە ئىشنى بەجانىدىل، ياخشى ئورۇندىپتۇ. قىلچىلىك ۋايىسماپتۇ. شۇنداق يۈرۈپ ئۈچ ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ. موماي ئۇنىڭدىن بەكمۇ رازى بويپتۇ. شۇڭا ئۈچ ئاي بولغان كۇنى موماي ئۇنى يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، مۇشۇك، چاشقان ۋە قوڭغۇزلارنى يىغىپتۇ - دە، ئاندىن ئۇلاردىن بىر - بىرلەپ گەپ سوراپتۇ.

— قېنى مۇشۇكلىر ئېيتىڭلارچۇ بىرەز چاشقان يېدىڭلارمۇ؟

— ياق، ياق، — دەپ تەڭلا مىياڭلاپتۇ 40 مۇشۇك.

— ئاج قالدىڭلارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ موماي يەنە.

— ياق، ياق، — دهپ تەڭلا مىياڭلاپتۇ 40 مۇشك يەنە.
— ئۇنىڭ خىزمەتلەرىدىن رازىمۇ سىلەر؟ — دهپ سوراپتۇ
موماي يەنە.

— رازى، رازى — دهپ مىياڭلاپتۇ مۇشكلىرى يەنە.
— قېنى چاشقانلىرىم ئېيتىڭلارچۇ، — دهپ سوراپتۇ موماي
ئەمدى چاشقانلاردىن، — بىرەر قوڭغۇز يەۋالدىڭلارمۇ؟

— ياق، ياق، — دهپ تەڭلا چىرىلدەپتۇ 40 چاشقان.

— ئاج قالدىڭلارمۇ؟ — دهپ سوراپتۇ موماي يەنە.

— ياق، ياق، — دهپ تەڭلا چىرىلدەپتۇ 40 چاشقان يەنە.

— ئۇنىڭ خىزمەتلەرىدىن رازىمۇ سىلەر؟ — دهپ سوراپتۇ
موماي يەنە.

— رازى، رازى — دهپ چىرىلدەپتۇ چاشقانلار يەنە بىردىكلا.

— قېنى قوڭغۇزلىرىم ئېيتىڭلارچۇ، — دهپتۇ پېرىخون
موماي، ئەمدى قوڭغۇزلارغا، — بىرەرسىڭلارغا چاڭ - توزان
قوندىمۇ؟

— ياق، ياق، — دهپ تەڭلا غىڭىلدەپتۇ 40 قوڭغۇز.
— ئۇنىڭ خىزمەتلەرىدىن رازىمۇ سىلەر؟ — دهپ سوراپتۇ
پېرىخون موماي يەنە.

— ياق، ياق، — دهپتۇ 39 قوڭغۇز غىڭىلداب.

— رازى، رازى، — دهپتۇ پەقەت 40 - قوڭغۇزلا غىڭىلداب.

— سىلەر نېمىشقا رازى ئەمەس، — دهپ توۋلاپتۇ پېرىخون

موماي سهكرهپ، چىچاڭشىپ، — مەن ھازىرلا ئۇنى جازالايمىن.
— رازى، رازى، — دەپ تەڭلا غىڭىلدايپتۇ 39 قوڭغۇز
ئەمدى.

— شۇنداق، — دەپ غىڭىلدايپتۇ 40 — قوڭغۇز، — بايا ئۇلار
سوزدە ئېزىپ كەتتى. بىز ھەممىمىز ئۇنىڭدىن رازى. ئۇ ھەر
بىرىمىزنى كۈندە ئۈچ قېتىم پاختا بىلەن سۈرتۈپ تۇردى.
چاشقانلارغا يېگۈزىمىدى، ئۇ بەك ياخشى ئىكەن.

— ياخشى، — دەپتۇ ئەمدى موماي كۈلۈمىسىرەپ، — شۇڭا
مەن ئۇنىڭ قالغان خىزمەت ۋاقتىنى بىكار قىلىمەن. ئاق قۇ
مەلىكىنى تېپىش ۋە قۇتفۇزۇش يولىنى كۆرسىتىپ قويىمەن.
بىر مۇشۇك، بىر چاشقان، بىر قوڭغۇز سوۋغا قىلىمەن.

— رەھمەت موما، — دەپتۇ قەھرىزات خۇشال بولۇپ، —
تېزرهك ئېيتىپ بېرىڭا.

— ساڭا بىر تۆمۈر كەش، بىر تۆمۈر ھاسا بېرىمەن، —
دەپتۇ پېرىخون موماي، — كەشىنى كېيىپ، ھاسىنى كۆتۈرۈپ
ئاق قۇلار كەتكەن تەرەپنى نىشانلاپ ماڭىسىن، كەش ئۇپراپ
تېشىلگەنده، ھاسا ئۇپراپ يېرىمىلغاندا بىر ئېگىز تاغ باغرىغا
يېتىسىن. تاغدا «ئادەمگىياه» ئىسىملىك بىر خىسلەتلىك گىياب
بار، شۇ گىياب ئاق قۇ مەلىكىنىڭ يارىسىنى تولۇق ساقايىتىدۇ،
بىراق گىيابنى بىر دىۋە، بىر ئىجدىها، بىر شىر ساقلايدۇ.
ئۇلارنى يوقاتسالق «ئادەمگىياه» قا ئېرىشىسىن، ئاندىن يەنە

تاغدىن ئارتىلىپ ئۈچ يىل مائىسالق ئاق قۇملىكىنىڭ
شەھرىگە يېتىسىن.

موماي سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن مۇشۇكلەرگە قاراپ:
— قايىشلار ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ بارىسىلەر؟ —
دېگەنىكەن.

— مانا مەن، مانا مەن، — دەپ تەڭلا مىياڭلاپتۇ 40 مۇشۇك.
— سەن بىللە بار، — دەپتۇ پېرىخون موماي ئەڭ كىچىك
سېرىق ئاسلانغا.

— قايىشلار بىللە بارىسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ ئەمدى
چاشقانلاردىن.

— مانا مەن، مانا مەن، — دەپتۇ چاشقانلار تەڭلا چىرىلداب.
— سەن بىللە بار، — دەپتۇ پېرىخون موماي ئەڭ كىچىك
بىر چاشقانغا.

— سىلەردىن قايىشلار بىللە بارىسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ
ئۇ ئەمدى قوڭغۇزلاردىن.

— مانا مەن، مانا مەن، — دەپ غىڭىلدابتۇ قوڭغۇزلارمۇ
تەڭلا.

— سەن بىللە بار، — دەپتۇ پېرىخون موماي ئەڭ كىچىك،
ئەڭ پارقىراق 40 - قوڭغۇزغا.

قەھرىزات بۇ كىچىك جانۋارلار ماڭا نېمە قىلىپ بېرەر، دەپ
ئويلىغان بولسىمۇ، لېكىن پېرىخون مومايىنىڭ كۆڭلىنى دەپ

مۇشۇكىنى قويىنغا، چاشقاننى يانچۇقىغا سېلىۋاتىپ. قوڭۇزنى
بۆكىگە قوندۇرۇۋاپتۇ.
ئاندىن يەنە موماي بەرگەن كەشنى كىيىپ، ھاسىغا تايىنىپ،
خوشلىشىپ يولغا ئاتلىنىپتۇ.

كىيىۋالغان تۆمۈر كەش بىلەن تايىنىۋالغان تۆمۈر ھاسا
بەكمۇ ئېغىر ئىكەن. بىراق قەھرىزات ئۇلارنى زادىلا
تاشلىۋەتمەپتۇ، بەلكى ۋاقت ئۆتكەنسېرى يەڭىل ھېس قىپتۇ.
شۇنداق يۈرۈپ قانچىلىك ۋاقت يۈرگىنى نامەلۇم، كۈرمىڭ
مۇشەققەتلەرنى يېڭىپ، نۇرغۇن يوللارنى بېسىپ بىر چاغلاردا
چوققىسى بۇلۇتلار باغرىنى تېشىپ كىرىپ كەتكەن غايىت ئېڭىز
بىر تاغ باغرىغا يېتىپتۇ. قارسا تۆمۈر كەش تېشىلىپ، تۆمۈر
ھاسا يېرىملاپ قالغان ئىكەن.

قەھرىزات خۇشاللىقىدىن سەكىرەپ - تاقلاپ تاغ باغرىدىن
يۈقىرى ئۆرلەپتۇ. كېيىن ئۆمىلەپ دېگۈدەك يۈقىرى ئۆرلەپتۇ،
ئاخىرى يازاىىي پېلەك، تاش قىرلىرىغا ئېسىلىپ - يامىشىپ
ئۆرلەپتۇ. قوللىرى تىلىنىپ، قاناب، قانلىرى شۇرقىراپ
ئېقىپتۇ. پۇتلىرىنىڭ ماغدۇرى قالمىپتۇ، لېكىن كەينىگە
يېنىشنى خالىماپتۇ.

ئۇ شۇنداق قىينىلىپ تۇرغىنىدا تۈيۈقىسىز كۆز ئالدى
نۇرلىنىپ ئاق قۇ مەلىكە زاھىر بويپتۇ. ئۇ كۈلۈمسىرەپ ئۆزىگە
قاراپ قول پۇلاڭلىتىپ تۇرغان، دۇمبىسىدە بىر جۇپ ئاق قۇ

قانىتى له پىلدەۋاتقان ئىكەن.
قەھرىزات ئېھا! مەلىكەم، دېگىنىچە ئىختىيارسىز ئېسلىپ
تۇرغان ياخا پىلەكىنى قويۇۋېتىپ مەلىكىگە قول سوزۇپتۇ، ئەمما
مەلىكە شۇ ھامان غايىب بويپتۇ. قەھرىزات بولسا تۆۋەنگە چۈشۈپ
كەتمەستىن ھاۋادا مۇئەللەق تۇرۇپ قاپتۇ، چۈنكى ئەمدى ئۇنىڭ
دۇمبىسىدىمۇ بىر جۇپ قانات پەيدا بولغانىكەن.

ئۇ قاناتلىرىنى ھەركەتلەندۈرۈپ تاغ چوققىسىغا ئۆرلەپتۇ،
بىر تەكشىلىكە قونۇپتۇ. قاناتلار غايىب بويپتۇ.
قەھرىزات ئۆزىنى توختىتىۋېلىپ ھەر تەرەپكە نەزەر ساپتۇ.
تاغ چوققىسىنىڭ ئىلەن ئۇچىدا نۇر چىچىپ تۇرغان ئادەمگىياھنى
كۆرۈپتۇ، ئۇنى ئېلىش ئۈچۈن ئۈچ پەلەمپەيدىن چىقىش كېرەك
ئىكەن.

قەھرىزات بىرىنچى پەلەمپەيگە قەددەم قويۇپتۇ، شۇ ھامان
بېشى گۈمبەزدەك، كۆزلىرى پانۇستىك غايىت زور بىر ھېۋەتلەك
شر ھازىر بويپتۇ، ئۇنىڭ دەھشەتلەك ھۆرکىرەشلىرى تاغنى
تەۋرىتىۋېتىپتۇ، شۇ خەتەرلىك پەيتتە تۆمۈر ھاسا تۇيۇقسىز
ئالماس قىلىچقا ئۆزگىرىپ قاپتۇ. قەھرىزات ئۇنىڭ بىلەن
ئېتىلىپ كەلگەن شىرنى چىپپىتۇ. بىراق زەرب بىلەن ئۇرۇلغان
قىلىچمو شىرنىڭ تېنىگە بىر ئىلىك پېتىپلا توختاپ قاپتۇ.
شىرنىڭ يارىلانغان يېرى بولسا تېزلا ئۆزلۈكىدىن ساقىيىپ
تۇرۇپتۇ. ھەرقانچە جاسارەت بىلەن ئېلىشىسىمۇ قەھرىزات شىرنى

ئۆلتۈرەلمەپتۇ. بىلكى ئۆزى چارچاپ، ماغدۇرسىزلىنىپ ھاياتى خەۋپ ئىچىدە قاپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۇنىڭ يانچۇقىدىكى چاشقان ئېتىلىپ چىقىپتۇ - دە، يوغىناب، يوغىناب شىرىدىنمۇ بىر ھەسسى یوغان ھېيۋەتلەك ئېيىقا ئايلىنىپ شىرغۇ تاشلىنىپتۇ، شىر ئاخىرى ئېيىقنىڭ پەنجىسى ئاستىدا جان بېرىپتۇ.

قەھرىزات سەل ئارام ئېلىپ ماغدۇرغا كەلگەندىن كېيىن يەنە ئېيىق ھالىتىدىن چاشقان ھالىتىگە قايتقان چاشقاننى قايتىدىن يانچۇقىغا سېلىپ ئىككىنچى پەلەمپەيىگە قەددەم قويۇپتۇ، شۇ ھامان بۇ يەردە توملوقى توققۇز غۇلاچ كەلگۈدەك چوڭ بىر ئەجدىها ھازىر بولۇپ ئۇنى دەم تارتىپتۇ، بىراق قەھرىزاتنىڭ قويىنىدىكى مۇشۇك چاچراپ چىقىپ يولۋاسقا ئايلانغانچە ئەجدىهانىڭ ئاغزىغا كىرىپ كېتىپتۇ، ئەجدىهانىڭ قورسىقىدا يوغىناب، يوغىناب ئاخىرى ئەجدىهانىڭ قارنىغا پاتماپتۇ - دە، پارسىلدىغان ھەشەمەتلەك سادالاار بىلەن تەڭ ئەجدىهانىڭ تېنىنى پاره - پاره قىلىۋېتىپتۇ. يولۋاس بولسا يەنە مۇشۇككە ئايلىنىپ قەھرىزاتنىڭ قويىنىغا كىرىپ كېتىپتۇ، قەھرىزات ئەمدى ئۇچىنچى پەلەمپەيىگە قەددەم قويۇپتۇ.

بۇ يەردە بويى غايىت ئېگىز مۇنارەدەك، قوللىرى چىنارەدەك بىر قارا دىۋە ھازىر بوبىتۇ. دىۋە گۈمبەزدەك یوغان ئۇمۇت بىلەن قەھرىزاتنىڭ بېشىغا ئۇرۇپتۇ، قەھرىزات قىلىچ بىلەن توسوپتۇ، ئۇمۇت قىلىچقا تېگىشى بىلەن تەڭ چاقماقلار چېقىلىپ ئوت

ئۇچقۇنلىرى يېنىپتۇ. دەھىشەتلەك جەڭ باشلىنىپتۇ. مۇشۇك
 يولۇساقا، چاشقان ئېييققا ئايلىنىپ قەھرىزاتقا ھەمدەم بولۇپتۇ،
 دېۋىنى ھەر تەرەپتىن تالاپتۇ، لېكىن ئۇلار ھېچقانداق قىلىپيمۇ
 دېۋىنى يوقىتالماپتۇ، چۈنكى دېۋىنىڭ جاراھىتى ئۆزلۈكىدىن
 ساقىيىپ تۇرىدىكەن. جەڭ شۇ ھالىتتە بىر كېچە - كۈندۈز داۋام
 قىپتۇ. دىۋە بۇلارنى يېڭەلمەي ئاخىرى دەھىشەتلەك قارا قۇيۇنغا
 ئۆزگىرىپتۇ - دە، ئۇچۇرۇپ ئاپىرىپ تاغدىن توۋەنگە تاشلىماق
 بويپتۇ. بىراق ئېييق بىلەن يولۇسانى قىمىرىتالماپتۇ،
 قەھرىزاتنى ئۇچۇرۇپ ئاپىرىپ تاشلىغان بولسىمۇ، شۇ ھامان
 يەنە ئاق قۇملىك زاھىر بولۇپ ئۇنىڭغا يېڭى جاسارەت ۋە كۈچ -
 قۇۋۇھەت بېغىشلاپتۇ. دۇمىسىدە بولسا يەنە بىر جۇپ قانات پەيدا
 بولۇپ، ئۇنى يەنە تاغ چوققىسغا قايتۇرۇپ چىقىپتۇ. شۇ چاغ
 قەھرىزاتنىڭ قۇلاق توۋىدە «دېۋىنىڭ جېنى ئادەمگىياھ توۋىگە
 چائىگا تىزغان قۇزغۇنىڭ توخۇمى ئىچىدە» دېگەن بىر سادا
 ياخراپتۇ. قەھرىزات بۇنى ئاڭلاپلا دېۋىنى يانداب ئۆتۈپ
 ئادەمگىياھ يېنىغا يۈگۈرۈپتۇ. بىراق دىۋە بىر قارا توۋەككە
 ئايلىنىپ، ئالىم - جاھاننى قازان كۆممۇرۇپ قویغاندەك زۇلمەت
 قاراڭغۇلۇقى بېسىپتۇ. قەھرىزات ھېچنېمىنى كۆرەلمەي
 تەمىتىرەپ قاپتۇ.

شۇ چاغ ئۇنىڭ بۆكىدىكى ياللىراق قوڭغۇز چوڭىيىپ يوغان
 پانۇستەك بىر قوڭغۇزغا ئايلىنىپتۇ - دە، ئالدىدا ئۇچجۇپ

قەھرىزاتقا يول باشلاپتۇ. ئۇلار ئادەمگىياھ تۈۋىنگە يېتىي دېگەندە
 چوڭلۇقى تۆكقۇشتەك يوغان بىر قۇزغۇن چاڭىدىن قوزغىلىپ
 قەھرىزاتقا ھۇجۇم قىپتۇ، قەھرىزات ئالماس قىلىچ بىلەن
 قۇزغۇنغا تاقابىل تۇرۇپتۇ. قوڭغۇز بولسا ئادەمگىياھ تۈۋىنگە
 ئۇچۇپ بېرىپ تۇخۇمنى چېقىپ تاشلاپتۇ. شۇ ھامان توتەك تاراپ
 قۇزغۇن غايىب بويپتۇ. دىۋە ئەسىلىگە يېنىپ قان قۇسقىنىچە تاغ
 چوققىسىدىن موللاق ئېتىپ چوشۇپ تېنى تېرىقتەك پارچىلىنىپ
 ھەريان چېچىلىپتۇ.

قەھرىزات شۇ پۇرسەتتە ئادەمگىياھنى يۈلۈۋاپتۇ، قوڭغۇز،
 چاشقان، مؤشۈكلەر بولسا، «خەير - خوش قەھرىزات» دېيشىپ
 كۆزدىن غايىب بويپتۇ. قەھرىزات ئەمدى ئۆزى يالغۇز تاغدىن
 تۆۋەنگە چوشۇشكە باشلاپتۇ. قوللىرى تىلىنىپ، تاپانلىرى
 تېشىلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئادەمگىياھنىڭ خاسىيىتى بىلەن
 ساقىيىپ تۇرۇپتۇ، شۇ ھالىتتە بىر كېچە - كۈندۈز تىرىشىپ -
 تىرىمىشىپ تاغنىڭ يەنە بىر تەرىپىگە چوشۇپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭ
 ماڭىدىغان يولى ئاجايىپ - غارايىپ دەشت - باياۋان، يىرتقۇچلار
 قۇتراپ يۈرگەن خەتلەلىك ماكان ئىكمەن. بىراق ئۇ يەنلا
 قەيسەرلىك بىلەن ئىلگىرلەپتۇ. ئالماس قىلىچ بىلەن يۈلۈققان
 يىرتقۇچلارنى يوقىتىپ مېڭىپتۇ، شۇ تەرىقىدە قانچىلىك
 ماڭىغىنى نامەلۇم ئاخىرى بىر جايدا ھارغىنلىق ۋە ئۇسۇزلىق
 سەۋەبىدىن هوشىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. ئۇستىگە تاپ يەيدىغان

قۇشلار توپلىشىپتۇ. بىراق شۇ خەتلەرىك مىنۇتلاрадا يەنە ئاق قۇ
مەلىكە زاھىر بويپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا ياقۇت جام، جامدا ئېسىل
شەربەت بار ئىكەن. قۇشلار ئۇنى كۆرۈپلا تاراب كېتىپتۇ. ئاق قۇ
مەلىكە قەھرىزاتنىڭ لېۋىگە شەربەت تېمىتىپلا كۆزدەن غايىب
بويپتۇ، قەھرىزات ۋۇجۇدىغا يېڭى كۈچ قوشۇلغاندەك ھېس قىلىپ
ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شۇ ھامان يەنە دۇمبىسىدە بىر جۇپ قانات
پىيدا بولۇپ ئۇنى ئۇچۇرۇپ مېڭىپتۇ.

قەھرىزات ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، نۇرغۇن يوللارنى بېسىپتۇ.
ئاخىرى ئېگىزلىكىدىن بۇلۇتلار بىلەن لەيلەپ يۈرىدىغان بىر تاغ
باغرىغا يېتىپتۇ. ئېگىزگە ئورلەپ تاغ چوققىسىغىمۇ چىقىپتۇ،
بۇ يەر سۈرەتتەك گۈزەل مەنzsىرىلىك بىر گۈل - چىمنزار،
پەرزاڭلار ماکانى ئىكەن.

قەھرىزات ئۇچۇپ يۈرۈپ پەرلىمەرنىڭ شاھ ئوردىسى ئۇستىگە
يېتىپتۇ، كېنىزەك پەرلىمەر ئۇنى كۆرۈپلا توۋلاپ كېتىشىپتۇ:
— مەلىكىمىزنىڭ قاتىلى ئۆز ئايىغى بىلەن كەپتۇ، — دەپ.

شۇ ھامان ياساۋۇل پەرلىمەر قەھرىزاتنى توتۇپ شاھ ئالدىغا
بېرىپتۇ. كېنىزەكلەر بار ئەھۋالىنى ئەرز قىپتۇ.

كۆزلىرىگە قان تولۇپ، غەزەپ توتۇنلىرى دىماقلەرىنى
يېچىشتۇرغان پەرلىمەر شاھنى توۋلاپتۇ:
— دەرھال ئول ناكەسىنى مىڭ خىل ئازاب بىلەن قەتلى
قىلىڭلار، — دەپ.

قەھرىزات تەمكىنىڭ بىلەن دەپتۇ:

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھ ئالىلىرى، خاتالىقىمنى تونۇپ،
تۈزەتمەك ئۇمىدى بىلەن كۈرمىڭ مۇشەققەتلەر ئىچىدە
خىسلەتلىك «ئادەمگىياھ» ئېلىپ كەلدىم. ئۇنىڭ بىلەن
مەلىكىنىڭ جاراھىتى ساقايغۇسى، ئىجازەت قىلسلا بېرىپ
مەلىكىنى بىرلا كۆرۈۋالسام، خىسلەتلىك ئادەمگىياھ بىلەن
داۋالاپ قويسام، ئاندىن خالىغاننى قىلسلا.

— خاتالىقىڭىنى تۈزەتمەك بولغىنىڭ ئۈچۈن تەلىپىڭىنى قوبۇل
قىلىۇرما، — دەپتۇ پەرىلەر شاهى، — بارغىن، قىزىم بىر يىلدىن
بۇيان ئۆلۈك بىلەن تىرىك ئارىلىقىدا هوشسىز ياتىدۇ. نېمە
ئۈچۈنكى ئۇنىڭ شۇ بىر ئاددىي جاراھىتى ھېچ ساقايىمайдۇ.
چۈنكى بىز پەرىلەرنىڭ كاتتىلىرى ئۆز جېنىمىزنى ئەڭ بىخەتەر
جايلارغا يوشۇرۇپ قويىمىز. تېنىمىزگە قىلىنغان ھەرقانداق
زىيانكەشلىك بىزنى جاندىن جۇدا قىلالماس، ھەرقانچە ئېغىر
جاراھەتمۇ ساقىيىپ كېتىر ئىدى. ئەگەر قىزىمنى هوشغا
كەلتۈرۈپ، جاراھىتنى سافايتالىساڭ سېنى ئۆلۈمگە
بۇيرۇمايمەن.

پەرىلەر قەھرىزاتنى مەلىكە قەسىرىنگە ئېلىپ بېرىپتۇ.
قەسىرنىڭ بىر خىشى ئالتۇن بولسا، بىر خىشى كۈمۈشتىن،
تۈۋۈرۈكلەرى بىللۇر ۋە ئىشىك - دېرىزلىرى ياقۇتقىن ئىكەن.
قەسىرنىڭ چىڭ ئوتتۇرسىدىكى لەئلى - جاۋاھراتلار بىلەن

بېزەلگەن ئالتۇن تەخت ئۈستىدە ئاق قۇ مەلکە قاناتلىرىنى كېرىپ ياتقان يارىلانغان چوڭ ئاق قۇدەك قانغا بويالغان ئاپياق كۆڭلەكلىرى ھەر تەرەپكە يېيلىغان ۋە كۆكسىگە قادالغان ئوق ئەمدى ئۇنىڭ جانسىز قولىدا چىڭ سىقىملانانغان ھالەتە ياتار ئىكەن.

قەھرىزات بېرىپ خىسلەتلەك ئادەمگىياھنى مەلىكىگە پۇرىتىپتۇ، مەلىكىنىڭ شامدەك تاترىپ كەتكەن يۈزلىرىگە قان يۈگۈرۈپ، چېھرى تولۇن ئايىدەك نۇرلىنىپتۇ.

قەلbi شادلىق ۋە ئۇمىدكە تولغان قەھرىزات ئەمدى ئادەمگىياھنى ياقۇت جامغا سېلىپ، ئالتۇن بولقا بىلەن ئېزىپ شەربىتىنى چىقىرىپتۇ - دە، مەلىكىنىڭ لەۋلىرىگە تېمىتىپتۇ، يارا ئاغزىغىمۇ قۇيۇپتۇ. كۆپ ۋاقت ئۆتمىيلا مەلىكە شەھلا كۆزلىرىنى ئېچىپتۇ، ئورنىدىنмиۇ تۈرۈپتۇ، بۇ ھال قەھرىزات ۋە جىمى پەرلىھەرنى چەكسىز شادلاندۇرۇپتۇ.

ئاندا قەھرىزات مەلىكىگە ئۆزىرە ئېيتىپ: — ئەي مەلىكە، قىلغان ئىشىمغا كۆپ پۇشايمانلار قىلدىم، — دەپتۇ خىجىللەق بىلەن، — ئالدىڭىزدا بەكمۇ خىجىلمەن، مېنى ئەپۇ قىلغايىسىز.

— ئەپۇ سورىشىڭىز بىهاجەت، — دەپتۇ مەلىكە كۆلۈمىسىرەپ، — ئاق قۇ سورىتىدە يۈرگىنىم ئۈچۈن بۇ

پالاکەتكە دۇچار بولدۇم. تۈرلۈك مۇشەققەت، خەۋىپ - خەترگە قارىماي مېنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئادەمگىياھ ئېلىپ كەلدىڭىز، بۇنىڭ ئۈچۈن تېخى سىزگە تەشەككۈر ئېتىشىم كېرىك.

— مەن خەترگە يولۇققان، ھاياتىم قىل ئۆستىدە قالغان منۇتلار سىز كۆز ئالدىمدا زاھىر بولۇپ خەتردىن خالاس قىلدىڭىز ۋە مۇشكۈلۈمنى ئاسان قىلدىڭىز، — دەپتۇ ۋەھرىزات، — سەۋەبىنى بىلگۈم كېلىۈركى، ئۆزىڭىز مۇندا هوشسىز يېتىپ قانداقسىگە يەنە ماڭا ياردەم قىلدىڭىز؟

— ئۇقىڭىز تېگىپ ياربلانغاندا يەرگە ئەسلىي ھالىتىم بىلەن چۈشكەن ئىدىم. مەقسىتىم قىلغان ئىشىڭىزغا پۇشايمان قىلدۇرۇش ئىدى، چۈنكى شۇ چاغ بەكمۇ رەھىمىسىزلىك قىلغان ئىدىڭىز، لېكىن مەن تېخى هوشۇمدىن كەتمىگەن، شۇڭا قېشىمغا كېلىپ قىلغان سۆزلىرىڭىز ۋە ئىشلىرىڭىزدىن ئەسلىي ئاق كۆڭۈل، رەھىمدىل ياخشى يىگىتلىكىڭىزنى ۋە بىر كۆرۈپلا يەنە ماڭا ئاشق بولغىنىڭىزنى بىلدىم. كۆڭلۈمدىكى غۇزەپ ئوتى پەسىيىپ، مېھرىپانلىقىم قوزغالدى ۋە سىزنى سىناپ كۆرگۈم كەلدى. شۇڭا سېھىر بىلەن سۈرىتىمنى ھاسىل قىلىپ ئاق قۇلاردىن ئاتام ئالدىغا ئەمەتتىم، ئۆزۈم باشتىن - ئاخىر سىزگە ھەمراھ بولدۇم، كۆزىتىپ يۈرۈدۈم، تىلىڭىز بىلەن دىلىڭىز بىر ئىكەن. قەتئىي ئىراادە ۋە جاسارەتكە تايىنىپ مانا مەقسەت مەنزا بىلگە يەتتىڭىز، ئەمدى ئۆزۈمدى سىزگە تاپشۇرۇدۇم.

ئختىيار سىزدى.

قەھرىزات بۇ سۆزدىن چەكسىز خۇرسەن بولۇپ تېرسىگە سىغماي قاپتۇ. ئاق قۇ مەلىكىنىڭ ئاتا - ئانسىمۇ بۇ غەيرەتلىك يىگىتكە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ ۋە قىزىنىڭ رايى، قەھرىزاتنىڭ تەلىپى بىلەن پەريلەر رەسىمىدە توي - تاماشا قىلىپ، شاھانە مەركىلەر ئۆتكۈزۈپ ئاشىق يىگىتنى مەشۇق ۋەسلىگە يەتكۈزۈپتۇ، ئۇلارمۇ بىر ئۆمۈر ساداقەتمەن، ۋاپىدار بىر جۇپىلەردىن بولۇپ، بەختىيار تۇرمۇش كەچۈرۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

غۇنچە قىز ھەققىدە چۆچەك

(چۆچەك)

ئۆتكەن بىر زامانلاردا، تەكلىماكاننىڭ بويىدا، خىلۋەت بىر پېزىدا بىر جۇپ بۇۋاي - موماي ياشىغان ئىكەن. ئۇلار ئۆمۈر بويى پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەن بولغاچ قېرىغىنىدا يار - يۆلەك بولدىغان ئادىميمۇ يوق ئىكەن. شۇنداقتىمۇ بۇۋايىنىڭ ئىشچانلىقى، مومايىنىڭ ئەقلىلىقلقىدىن تۇرمۇشىنى تەڭلىك تارتىپ قالماي، خاتىرجمە ئۆتكۈزۈدىكەن. بىراق پەرزەنتسىزلىكىدىن ھەر ئىككىسىنىڭ دلى شىكەستە ئىكەن.

— بىر بالىمىز بولسىچۇ، — دەپتۇ بىر كۈنى بۇۋاي خورسىنىپ، — بىر ئىش قىلىپ بېرەلمىسىمۇ مەيلى ئىدى،

بالىلىق بولغىتىمىزغا سۆيۈنۈپ خۇشال - خۇرام يۈرەتتۈق.

— مەنمۇ شۇنداق ئوپلايمەن، — دەپتۇ موماي، — خۇدايمىدىن تىلەيلى، پەرزەنت ئاتا قىلسا ئەجەب ئەممەس.

— ياشلىقىڭدا تۇغمىدىڭ، ئەمدى بىر پۇتۇڭ گۆرگە ساڭگىلىغاندا قايىسى ھالىڭ بىلەن بالا تۇغماقچىدىڭ؟ — دەپتۇ بۇۋاي تېرىكىپ.

— تىرىكلا بولسام نائومىد يۈرمەيمەن، — دەپتۇ موماي يەنە،
بىراق سۆزىنىڭ ئايىغى چۈشمەيلا ئەھۇ - ئەھۇ قىلىپ قاتتىق
يۇتىلىشكە باشلاپتۇ. يۇتىلىۋېتىپ، — ۋايىھى، مەيدەمە بىر نېمە
تۇرۇپ قالغاندەك قىلىدىغۇ، ۋاي دادىسى، دۇمبەمگە بىر -
ئىككىنى شاپىلاقلاب قويسىلىچۇ، — دەپتۇ بۇۋايغا. بۇۋاي:

— خۇدا تېنىڭنى ساق قىلسۇن خوتۇن، — دېگىنچە
مومايىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، دۇمبىسىگە بوش قىلىپ بىرنەچىنى
شاپىلاقلابتۇ. شۇ ھامان بىر ئاجايىپ ئىش يۈز بېرىپتۇ، نېمە
ئىش دېمەمىسىلەر؟ موماي ئاخىرقى قېتىم قاتتىق بىر يۇتىلىش
بىلەن تەڭ ئاغزىدىن گۈل غۇنچىسىدەك بىر مونەك ئېتىلىپ
چىقىپ، يەرگە چۈشۈپتۇ - دە: «ۋايجان، ۋايىھى، ئەجەب بەك
ئاغرىپ كەتتى» دېگەن ئىنچىكە ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. بۇ ھادىسىدىن
ھېر انلىقتا دالى قېتىپ تۇرۇپ قالغان بۇۋاي، موماي بىر ھازادىن
كېيىن ھېلىقى كىچىككىنە نەرسە ئۇستىگە تەڭلا ئېڭىشىپتۇ -
دە، كۆزلىرى جامدەك چەكچىيپ كېتىپتۇ. نېمە كۆرۈپتۇ
دېمەمىسىز، كىچىككىنە بىر ئادەمچاق، تېخىمۇ توغرىراقى بىر
قىزچاقنى كۆرۈپتۇ.

— تىلىكىم ئىجابەت بويپتۇ، — دەپ توۋلاپ كېتىپتۇ
موماي، — مانا بۇ بىزىنىڭ پەرزەنتىمىز.

بۇۋايىمۇ ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلاب مەمنۇنلىق بىلەن باش
لىڭشتىپتۇ. ھەر ئىككىسىنىڭ ھېلىلىدەك قورۇلغان يۈزىدە
شادلىق كۈلكىسى پارلاپتۇ، گەرچە كىچىككىنە بىر قىزچاق

بولسىمۇ، ھەرھالدا بالىسى بولغىنىغا شۈكۈر ئېيتىپ، ئۇنى ئاۋايلىغىنىچە ئالقىنىغا ئېلىپ، قويماي قارشىپتۇ. قىزچاق بولسا ئۇلارنىڭ ئالقىنىدا سەكرەپ، تاقلاپ، ۋىلقلاب كۆلۈپ، بۇۋاي - مومايىنى تازا كۆلدۈرۈپتۇ. ئۇلارنى تويدىن كېيىنكى ئەڭ چوڭ بەخت تۈيگۈسغا چۆمۈرۈپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ كىچىككىنە قىزچاق ھېچ ئىش قىلىپ بېرەلمىسىمۇ بۇۋاي - مومايىنىڭ تۇرمۇشغا خۇشاللىق بېغىشلاپ، غەمىسىز ئۆتۈپتۇ، بۇۋاي ئۇنىڭ قامىتىگە يارىشا «غۇنچە قىز» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ.

بىراق بۇۋاي - مومايىلار بىر مەزگىللەك خۇشاللىقتىن كېيىن يەنە بىرمۇنچە باش قېتىنچىلىققا دۇج كەپتۇ. چۈنكى قىزچاق ئۆيىدە يۈرگەندە، چاشقان ئەپقاچارمىكىن، دەپ غەم قىلسا، سىرتقا چىققاندا قاغا چوقۇۋالارمىكىن دەپ ئەندىشە قىلىدىكەن. بەزىدە غۇنچە قىز بىرەر تۆشۈككە چۈشۈپ كېتىپ، بۇۋاي - مومايىنى خېلىلا ئىزدەتسە، بەزىدە شامالدا ئۇچۇپ كېتىپ ئۇلارنى كەينىدىن خېلىلا پايپاسلىتىدىكەن.

شۇنداق قىلىپ نەچە ئايilar ئۆتۈپتۇ، بىراق غۇنچە قىز قىلچىلىك چوڭ بولماپتۇ.

— ئاھ ! خۇدا، — دەپ ھەسرەت چېكىپتۇ بىر كۈنى بۇۋاي غۇنچە قىزنى بىر پاقىنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتقۇزۇپ كېلىپ، — بىچارە قىزمىز بىزدىن كېيىن قالغاندا قانداق كۈن ئۆتكۈزەر؟

— چوڭ بولۇپ قالار، نائۇمىد بولمىسلا، — دەپتۇ، موماي

ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ، بىراق گەپنى شۇنداق قىلغان بىلەن ئۇمۇ بۇۋايدىن بەكىرەك قىزنىڭ كەلگۈسىدىن ئەنسىرەيدىكەن.
شۇ كۈنلەردە بۇ يېزىدىن چاچ - ساقاللىرى ئۇچتەك ئاقارغان بىر مويىسىپت ئەۋلىيَا ئۆتۈپ قاپىتۇ، بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان بۇۋاي - موماي دەرھال شاپاشلاپ چىپىپ، ئالدىنى توسوپ، قىزنىڭ چوڭ بولۇشى ئۇچۇن دۇئا قىلىپ قويۇشنى ئۆتۈنگەن ئىكەن.

— حاجەتسىز، — دەپتۇ ئەۋلىيَا غۇنچە قىزنى كۆرۈپ، — كىچىك بالىنى چوڭ قىلىدىغان ئاجايىپ خاسىيەتلەك بىر خىل مېۋە بار، بىراق ئۇ ناھايىتى ييراقتا. قىزىڭلار ئۇنى ئۆزى تەنها بېرىپ ئىزدەپ تاپسۇن. ئۇنى سەپەرگە ئەۋەتىڭلار.

— ۋاي خۇدايمىي، — توۋلاب كېتىپتۇ موماي، — قىزىمىز هەرگىز يالغۇز سەپەرگە چىقالمايدۇ، هەر قەددىمە خەتمەرگە دۇچ كېلىشى مۇمكىن.

— ئەمىسە ئۆز بىلگىنىڭلارچە قىلىڭلار، — ئەۋلىيَا شۇنداق دەپتۇ - دە، ئۆز يولىغا كېتىپتۇ. بۇۋاي - موماي بېشى قېتىپ تۇرۇپ قاپىتۇ، يەنە بىر مەزگىل ئۆتۈپتۇ، غۇنچە قىز يەنلا شۇ بىرخىل ھالىتىدە يۈرۈۋېرىپتۇ. بىراق ئۇ كۈنده نەچە خىل خەۋىپكە يولۇقۇپ تۇرىدىكەن، بەزىدە ئۆزىنى ئېلىپ قاچماقچى بولغان چاشقان بىلەن دوست بولغۇسى كېلىدىكەن، گاھى «بىرلا چوقۇپ يەۋالسام» دەپ تىكىلىپ تۇرغان قاغىغا كىچىككىنە قوللىرىنى پۇلاڭلىتىدىكەن، گاھى ئۆزىنى پايلاپ تۇرغان

مۇشۇكىنى چاقىرىدىكەن ...

قىسىمىسى، ئۇ بەك ئاق كۆڭۈل ۋە ساددا بولغاچا خېيمى -
خەترىنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەي غەمسىز يۈرۈدىكەن. بوقاىي بىلەن
موماي بولسا ئۇنىڭدىن ئەندىشە قىلىپ، نۆۋەت بىلەن كۆز -
قۇلاق بولۇپ يۈرۈكەن، ھەرگىز كۆزدىن نېرى قىلمايدىكەن.

- ئۇنى سەپىرگە ئەۋەتسەكمۇ ئەۋەتەيلى، — دەپتۇ بىر كۈنى
بوقاىي، — بۇ يەردە تۇرۇپىمۇ كۈندە نەچە قېتىم خەترگە يولۇقۇپ
تۇرۇۋاتىدۇ، ھېلىمۇ ياخشى خۇدا ساقلىدى، سەپىردىمۇ يارانقان
ئىگىسى ئۆز پاناھىدا ساقلار. بۇنىڭغا ئۇندىمەپتۇ موماي، چۈنكى ئۇمۇز بۇنىڭدىن باشقا ئامال
يوقلۇقىنى ھېس قىلغان ئىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار غۇنچە قىزنى سەپىرگە ئەۋەتمەكچى
بويپتۇ. موماي ئۇنىڭغا قىزىل تاۋار پۇرۇچىنى قامىتىگە مۇناسىپ
كىچىككىنە كۆڭلەك، يېشىل مەممەلدىن پوپۇچ تىكىپ بېرىپتۇ،
ھاۋارەڭ يېپەك يېپتا چاچلىرىنى بوغۇپ، ھاۋارەڭ يېپەك
پۇرۇچى شارپا قىلىپ بېرىپتۇ.

بوقاىي ئۇنىڭغا يولدا نېمىلەردىن ئېھتىيات قىلىش، قانداق
مېڭىش لازىملقىنى ئىزىپ - ئىچۈرۈپ، بىر تاغار گەپ قىپتۇ،
بىراق بىر جۈملەسىمۇ قىزچاقنىڭ قولىقىدا قالماپتۇ، شۇنداق

بولۇشى مۇقەررەرەدە، چۈنكى ئۇ بەك كىچىك ئەمەسمۇ؟
شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار غۇنچە قىزنى خېلى يەرگىچە ئۇزىتىپ
بېرىپ، ئۇزۇندىن - ئۇزۇن خەيرلىك دۇئالىرى بىلەن يولغا

ساتپتو، غونچه قىزنىڭ بوزاي - مومايدىن ئايىرلىغۇسى بولمىسىمۇ
چوڭ بولۇش مېۋسىنى تېپىش ئۈچۈن ئامالسىز نەسىوهتكە
كۆنۈپ يولغا چىقىپتۇ.

مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئادەتتىكى ئادەملەرنىڭ بىر قەدەمىنى
100 چامداب ئالغا ئىلگىرىلەپ كېتىپتۇ. شۇنداق كېتىۋاتقىنىدا
بىر چوڭ ئاق كېپىنەك ئۈچۈپ كېلىپ: — ئەسسالامۇئەلەيکۈم قىزچاق، يالغۇز قاياققا ماڭدىڭىز، —

دەپ سوراپتۇ ئۇنىڭدىن. — ۋەئەلەيکۈم ئەسسالام كېپىنەك، ئادەمنى چوڭ قىلىدىغان
دورا ئىزدەپ كېتىۋاتىمەن، — دەپتۇ غونچە قىز جاۋابەن.
— ۋاي بىچارە، — دەپتۇ كېپىنەك ئىچ ئاغرىتىپ، —
كىچىككىنە تۇرۇپ يالغۇز سەپەرگە چىقىپسىز، بىرەر خەتەرگە
 يولۇقسىڭىز قانداقمۇ قىلارسىز، كېلىڭىز. مەن سىزنى كۆتۈرۈپ
ئۈچايىدە، مەنزىلگە ساق - سالامەت يەتكۈزۈپ قويىاي.

— رەھمەت سىزگە، چوڭ بولسامام چوقۇم سىز ئۈچۈن ئەڭ
ئېسىل گۈللەرنى تېرىپ ئۆستۈرۈپ، ياخشىلىقىڭىزنى
قايىتۇرمەن، — دەپتۇ غونچە قىز ۋە ئالدىغا كېلىپ قونغان
كېپىنەكىنىڭ قاناتلىرى ئارسىغا ئاۋايلاپ ئولتۇرۇپتۇ. كېپىنەك
لىپ - لىپ قىلىپ ئۈچۈپ كېتىپتۇ.

ئۈچۈپتۇ، ئۈچۈپتۇ، بىر چاغدا كېپىنەك بىر گۈلزارلىق
ھويلا ئىچىگە قونۇپتۇ ۋە:
— قىزچاق، سىز مۇشۇ يەردە ئوت - گىياهلار ئارسىغا

يوشۇرۇنۇپ تۈرۈڭ، مەن گۈللەر ئارىسىغا بېرىپ شىرنە
شوربىۋالىي، قورسقىم ئېچىپ كەتتى، — دەپتۇ غۇنچە قىزنى ئوت -
گىياھلار ئارىسىغا چۈشۈرۈپ قويۇپ.

— ماقول، بېرىڭ دوستۇم، — دەپتۇ غۇنچە قىز.
كېپىنەك ئۇچۇپ كېتىپتۇ، غۇنچە قىز بىر تال يېشىل ئوت
سايسىدە ئولتۇرۇپ قاپتۇ.

ئولتۇرۇپتۇ، ئولتۇرۇپتۇ، ئاخىرى زېرىكىپ ئورنىدىن
تۇرۇپتۇ - دە، هويلا سەيناسىغا يۈگۈرۈپ بېرىپتۇ. قارسا بىر
موماي يىڭىنىڭ يىپ ئۆتكۈزەلمى ئاۋارە بولۇپ ئولتۇرغۇدەك،
چۈنكى مومايىنىڭ كۆزى ئاجىز ئىكەن.

ئۇشتۇرمۇتۇ يىڭىنے قولىدىن چۈشۈپ كېتىپتۇ. موماي
سلاپ - سىيىپلاپ يەردىن يىڭىنە ئىزدەشكە باشلاپتۇ. لېكىن
يىڭىنە قولىغا ئۇرۇنماپتۇ، ئۇ توپا ئارىسىغا چۆكۈۋالغان ئىكەن.
«بىچارە موماي، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — مەن بېرىپ باردەم
قىلىمسام يىڭىنى تاپالمايدىغان بولدى».

ئۇ شۇنداق دېگىنچە يۈگۈرۈپ بېرىپ:
— موما، يىڭىنىڭىزنى مەن تېپىپ بېرىي، — دەپتۇ - دە، يىڭىنە
ئىزدەشكە باشلاپتۇ.

موماي ئۇشتۇرمۇتۇ پەيدا بولغان بۇ كىچىككىنە قىزچاققا
قاراپ دەسلەپ بەك چۆچۈپتۇ، كېيىن قىزىقىپ:

— كىم بولسىز قىزىم، — دەپ سوراپتۇ غۇنچە قىزدىن.
— غۇنچە قىز مەن، — جاۋاب بېرىپتۇ غۇنچە قىز يىڭىنى

تۇپا ئارسىدىن ئېلىۋېتىپ.

— قانداقسىگە بۇ ھويلىغا پەيدا بولۇپ قالدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ موماي يەنە ئۇنى ئاۋايلاپقىنە قولىغا ئالغاندىن كېيىن.

— دوستۇم كېپىنەك بىلەن ئادەم چوڭ قىلىدىغان دورا ئىزدەپ كېتىۋاتقانتۇق، بۇ يەردە ئارام ئېلىپ ماڭايىلى، دەپ كىرىپ قالدۇق، — دەپتۇ غۇنچە قىز. ئۇ شۇنداق دەۋېتىپ يىڭىنىگە يىپمۇ ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ.

— رەھمەت قىزىم، — دەپتۇ موماي، — چوقۇم تىلىكىڭىزگە يەتكەيسىز.

شۇ ھامان بىر مۇجىزە يۈز بېرىپتۇ، نېمە ئىش دەمىسىز؟ مومايىنىڭ خىيرلىك تىلىكى بىلەن تەڭ غۇنچە قىزنىڭ بوي - بهستى چوڭىيىپ، چىمچىلاق بارماقچىلىك بولۇپ قاپتۇ، كىيمىلىرىمۇ قامىتىگە ماس ھالدا چوڭىيىپتۇ.

— رەھمەت موما، — دەپتۇ غۇنچە قىز شادلىنىپ، — تىلىكىڭىز ئىجابەت بولۇپ، مانا بوي - تۇرقوئىمۇ ئۆسۈپ قالدى. موماي بەكمۇ خۇرسەن بويپتۇ، شۇ چاغ كېپىنەكىنىڭ، «غۇنچە قىز، غۇنچە قىز، قېنى سىز؟» دەپ چاقىرغان ئاۋازى ئاخلىنىپتۇ.

— مانا مەن، مانا مەن، — دەپ توۋلاپتۇ غۇنچە قىز، — مەن مومايىنىڭ ئالقىنیدا.

كېپىنەك ئۇنىڭ قېشىغا ئۇچۇپ كەپتۇ. بولغان ئۆزگىرىشنى كۆرۈپتۇ - دە، توۋلاپ كېتىپتۇ:

— ئاپتۇرۇپ قىزىمۇ ئۇنىڭىز ئۆسۈپ قاپتىغۇ؟

— شۇنداق، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — بويۇم ئۆستى، بۇنىڭ ئۈچۈن بەكمۇ خۇشالىمن.

— ئادەمنىڭ بويىنى ئۆستۈرىدىغان دورا تاپتىڭىزمۇ نېمە؟ — سوراپتۇ كېپىنەك يەنە.

— ياق تېخى، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — تېخىمۇ چوڭ بولۇش ئۈچۈن ئۇنى چوقۇم ئىزدەپ تاپىمەن.

— موما، سلى بۇنداق دورا قەيدىرە بارلىقىنى بىلەمدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ يەنە.

— ياق قىزىم، — دەپتۇ موماي، — بىراق ئۇنى هارماي - تالماي ئىزدىسەڭلا چوقۇم تاپىسىن، جاپاغا چىدىساڭلا مۇرادىڭغا يېتىسىن.

— يۈرۈڭ، — دەپتۇ غۇنچە قىز كېپىنەككە، — بىز يەنە ئىزلەشنى باشلايلى.

— ھېي، — دەپتۇ كېپىنەك — ئەمدى سىزنى قانداقمۇ كۆتۈرۈپ ئۇچارىمن. ئەمدى چوڭىيىپ قالدىڭىزدە.

— ھېچقىسى يوق، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — سىز ئۇچىڭىز، مەن يۈگۈر سەم بولۇپ بىرىدىغۇ؟

— ئاق يول بولسۇن — دەپتۇ موماي ئۇلارنى ئۆزىتىپ.

— خەير - خوش. سالامەت بولۇڭ، — دەپتۇ غۇنچە قىز بىلەن كېپىنەكمۇ مومايغا.

ئۇلار ھوپىلىدىن چىقىپ، بىرى ئۇچۇپ، بىرى يۈگۈرۈپ

سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئادەتتىكى بىر ئادەمنىڭ بىر قەدىمىنى غۇنچە قىز قىرىق قەدەم بىلەن بېسىپتۇ.

ئۇلار شۇنداق كېتىۋېتىپ بىر مۇشۇككە يولۇقۇپتۇ. مۇشۇك ئۆزى تۇتۇۋالغان بىر ئاق چاشقاننى توپتەك يۇمىلىتىپ ئويناۋاقان، بىچارە چاشقاننىڭ قورقۇنچىنىن كۆزلىرى چاچراپ چىقايى دەپ قالغان ئىكەن.

— ئەسسالامۇئەلەيکۈم مۇشۇكجان، — سالام بېرىپتۇ غۇنچە قىز ئەدەپ بىلەن.

— ۋەئەلەيکۈم ئەسسالام، — دەپتۇ مۇشۇك جاۋابەن، — سالىمىڭ بولمىغىنىدا بىر يالماپلا يەپ قوياتىم، نېمانچە بەك كىچىكسەن.

— شۇنداق بەك كىچىك بولغانلىقىم ئۈچۈن ئادەمنى چوڭ قىلىدىغان دورا ئىزدەپ كېتىۋاتىمەن، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — ئۆزلىرى بۇخىل دورىنىڭ قەيردىن تېپىلىدىغانلىقىنى بىلەمدىلا.

— ۋاي بىچارە، — دەپتۇ مۇشۇك ئىچ ئاغرىتىپ، — كىچىككىنە تۈرۈپ ئۇزۇن سەپەرگە ئاتلىنىپسىن، بىراق سەن ئىزدىگەن نەرسىدىن خەۋەرسىزمەن. ئىزدەپ باق، ھامان تېپىلار، ئاق يول بولسۇن.

— رەھمەت، رەھمەت، — غۇنچە قىز، — ئۆزلىرىمۇ ئامان بولغايلا.

— هۇرمەتلىك مۇشۇك ئەپەندى، — دەپتۇ شۇ چاغ كېپىنەك، —
قىزچاق پىيادە قالدى. كىچىككىنە قەدەملىرى بىلەن مەنزىلگە
يەتمىكى بەك مۇشەققەتتۈر. بۇ چاشقاننى مەرھەمەت قىلىپ
بىزگە بىرسىڭىز، قىزچاققا ئات بولۇپ بەرسە، سىزدىن كۆپ
منىنەتدار بولار ئىدۇق.

— ئۇ مېنىڭ چۈشلۈك غىزايىم ئىدى، — دەپتۇ مۇشۇك، —
سلىر ئېغىز ئېچىپ قالدىڭلار. بىرسەم بېرىي، بىراق ئۇ
سلىرگە بويىسۇنماي قېچىپ كېتەرمىكىن.

— قاچمايمەن، قاچمايمەن، — دەپ چىرىلدەپتۇ چاشقان
ئالدىراپ، — مېنى قويۇپ بەرسىلە، قىزچاقنى ئاخىرقى
مەنزىلگىچە ئاپىرىپ قوياستىم.

— ئۇ قېچىپ كەتمەيدۇ، — دەپتۇ كېپىنەك، — قۇتقۇزۇپ
جېنىنى تىلىۋالساق ۋاپاغا جاپا قىلارمۇ؟ ئەگەر شۇنداق قىلسا
ئۆزىمۇ ھامان ياخشىلىق كۆرمەيدۇ.

— ماقول، — دەپتۇ مۇشۇك، — ئەگەر سلىرگە ئەسکىلىك
قىلسا مانا مەن چوقۇم ئەدىپىنى بېرىمەن.

— رەھمەت سىزگە، — دەپتۇ كېپىنەك.

— رەھمەت سلىگە، — دەپتۇ غۇنچە قىز.

— مەن ئاۋۇال ئۆيۈمىدىن كىچىك ھارۋامنى ئېلىپ
چقاي، — دەپتۇ ئاق ئاق چاشقان قۇتلۇغىنىغا خۇشال بولۇپ، —
قىزچاق شۇنىڭدا ئولتۇرسۇن، مەن ئات بولۇپ سۆرەيمەن.
كېپىنەك بىلەن غۇنچە قىز ما قول بويپتۇ. چاشقان يۈگۈرۈپ

كېتىپ بىر چاغدا سەرەڭىگە قېپىچىلىك بىر ئويۇنچۇق ھارۋىنى سۆرەپ كەپتۈ.

غۇنچە قىز چاشقاننى ھارۋىغا قوشۇپتۇ - دە، ئۆزى ئۇستىگە چىقپ ئولتۇرۇپتۇ، چاشقان ھارۋىنى سۆرەپ يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ: غۇنچە قىز كېتىۋېتىپ ناخشا توۋلاپتۇ:

بىر ھارۋام بار چىرايلىق،
تۈلپارىمدۇر چاشقانجان.
كېپىنهكخان، مۇشۇكجان،
دۇستلىرىمدۇر قەدىردان.
من نېمانچە بەختىيار،
يايراب كەتتى تەن ۋە جان.
چوڭ بولۇشنىڭ دورىسىنى،
ئەمدى تاپارمن قاچان.

چاشقان ناخشا ئاۋازىدىن روھلىنىپ تېخىمۇ تېز چېپپىتۇ، ئۇلارنىڭ قەدىمى بىر ئورماңغا يېتىپتۇ، تۇيۇقسىز ئالدى تەرەپتىن بىرسىنىڭ بوغۇق ئاۋازدا:
— ۋايىغان، ۋايىيە، — دەپ ۋايىسغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.
— تېزرهك بارايلى، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — بىرسى ياردەمگە موھتاج بولسا كېرەك.
چاشقان تېخىمۇ تېز يۈگۈرۈپتۇ، ئۇلار ئاخىرى ئاۋاز چىققان

يەرگە يېتىپتۇ. ئەسلىدە سېمىزغىنە بىر ئېيىقچاڭ پۇتنى
قۇچاقلاپ قاڭشادپ ياتقان ئىكەن.

— نېمە ئىش بولدى؟ — سوراپتۇ غۇنچە قىز.

— پۇتۇمغا تىكەن كىرىپ كەتتى، — دەپتۇ ئېيىقچاڭ، —
ۋاي - ۋۇي نېمىدىگەن كىچىك قىزچاڭ بۇ، بۇ يەرگە قانداق
كېلىپ قالدىڭلار؟ — سوراپتۇ ئۇ يەن ئارقىدىنلا.

— شۇنداق، مەن بەك كىچىك، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — شۇڭا
ئادەم ئۆستۈرىدىغان دورا ئىزدەپ كېتىۋاتىمەن. پۇتىڭىزنى
سوزۈڭ، ئاۋۇال سىزگە ياردەم قىلماي.

— ماقول، — دەپتۇ ئېيىقچاڭ، پۇتنى سوزۇۋېتىپ.

غۇنچە قىز تىكەننى كۈچەپ تارتىپ ئالغاندىن كېيىن:

— ئەمدى كۆپ ئېوتىيات قىلىڭ، — دەپتۇ ئېيىقچاققا.

— رەھمەت، — دەپتۇ ئېيىقچاڭ، — سىزمۇ تىلىكىڭىزگە
يەتكەيسىز، — شۇ ھامان غۇنچە قىزنىڭ بوي - بەستى يەن بىر
ھەسسى دېگۈدەك چوڭىيىپ قاپتۇ.

— رەھمەت، رەھمەت، — دەپتۇ غۇنچە قىز شادلىنىپ، —
تىلىكىڭىز ئىجابەت بولدى.

ئاندىن ئۇ ئېيىقچاڭ بىلەن خوشلىشىپ يولىنى داۋام قىلماق
بويپتۇ، بىراق ئەمدى ئۇ ھارۋىنغا سىغىماپتۇ.

— ئەمدى قانداق قىلىمىز، — سوراپتۇ چاشقان.

— ھېچقىسى يوق، يۈگۈرۈپ ماڭىمەن، — دەپتۇ غۇنچە قىز.

— بىراق سىز يەنلا كىچىك، — دەپتۇ كېپىنەك، — تېز

ماڭالمايىسىز.

— مۇنداق قىلساڭلار، — دەپتۇ ئېيىقچاق، — ئاۋۇ يەردى
بىر سېغىزخان ئۆزچىنىڭ تورىغا چۈشۈپ قالغان ئىكەن،
قۇتۇلماي تېپىرلاپ تۇرىدۇ. چاشقان تورنى قىرقىپ تاشلىسا ئۇ
قۇتۇلىدۇ، ئاندىن قىزچاقنى مەنزىلىگە يەتكۈزۈپ قويىسا ئەجەب
ئەمەس.

باشقىلار بۇ مەسىلەتنى ماقول كۆرۈپ شۇ تەرەپكە يۈرۈپ
كېتىپتۇ.

«قۇتقۇزۇۋېلىڭلار» دەپ توۋلاپتۇ سېغىزخانمۇ ئۇلارنى
كۆرۈپلا.

چاشقان ھارۋىسىنى تاشلاپلا يۈگۈرۈپ بېرىپ تورنى
قىرقىپتۇ، سېغىزخان قۇتۇلۇپتۇ.

— رەھمەت سائىچاشقان، — دەپتۇ سېغىزخان.

— ماڭا رەھمەت ئېيتىما، — دەپتۇ چاشقان، — سەن غۇنچە
قىزغا ياردەمىلىشىپ ئۇنى مەnzىلىگە يەتكۈزۈپ قويىساڭ
ياخشىلىقنى قايتۇرغان بولىسىن.

سېغىزخان قايسى تەرەپكە ئۇچۇشنى سورىۋالغاندىن كېيىن
غۇنچە قىزنى دۇمبىسىدە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۇچۇپ كېتىپتۇ.
كېپىنەكمۇ بار كۈچى بىلەن ئەگىشىپ ئۇچۇپتۇ.

غۇنچە قىز كېتىۋېتىپ ناخشا توۋلاپتۇ:

دوستلىرىم بار، كېپىنەك،
مۇشوكۋاي، ھەم چاشقانجان.

قوشۇلغانلى ئېسقچان،
 ئەمدى يەنە سېغىزخان.
 مەن نېمانچە بەختىيار،
 يايراپ كەتتى تەن ۋە جان.
 چولق بولۇشنىڭ دورسىنى،
 ئەمدى تاپارمەن قاچان.

ئۇلار ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، كېيىن بىر دەريا قىرغىقىغا
 قونۇپتۇ.

— دەريادىن بالىلىرىمغا سۇ ئاپىرىپ بېرىپ كېلىمى، —
 دەپتۇ سېغىزخان، — ئۇلار يولۇمغا تەلمۇرۇپ قالغاندۇ بەلكىم.
 — شۇنداق قىلغىن، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — بىز ساقلاپ
 تۈرالىلى.

سېغىزخان دەريادىن پوكتىنغا سۇ توشقۇزۇپ ئۇچۇپ
 كېتىپتۇ. غۇنچە قىز كېپىنەك بىلەن ئوييناپ قاپتۇ. ئۇلار
 ئوييناۋېتىپ يېقىنلا يەردە ئەمدىلا تۆخۇمدىن چىققان غاز
 چۈجىلىرىنى كۆرۈپتۇ، ئانا غاز قاياققا كەتكەنكى ئۇلار ئۇۋىسىدا
 پېتىشقان ئىكەن.

شۇ چاغ كېپىنەك مۇشۇ تەرەپكە تىمىسىقلاب كېلىۋاتقان بىر
 تۈلکىنى كۆرۈپ قاپتۇ — دە:
 — غۇنچە قىز، يوشۇرۇنۇۋېلىڭ، — دەپ توۋلاپتۇ ئەنسىزلىك
 بىلەن، — بىر تۈلکە بۇ تەرەپكە كېلىۋېتىپتۇ. ئۇ بىر يامان

بىر تقوچ:

— چاتاق، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — مەنغۇ يوشۇرۇنۇۋالارمەن،
بىراق ئاۋۇ بىچارە چۈجىلەر ئۇنىڭغا يەم بولىدىغان بولدى - ده.
— ئىسىت، — دەپتۇ كېپىنەك، — قاراپ تۇرماقتىن باشقا
ئاماللىمىز يوق.

— سەن بېرىپ ئانا غازنى تاپقىن، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — مەن
غاز چۈجىلىرىنى ئوت - چۆپلىر بىلەن چۈمكەپ يوشۇرۇپ
قويايى، ئۆزۈممۇ يوشۇرۇنۇۋالاي.

— ماقول، پەخدىس بولۇڭ، — دەپتۇ كېپىنەك، ئاندىن ئۇ ئانا
غازنى ئىزدەپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

غۇنچە قىز غاز چۈجىلىرى يېننغا بېرىپ:

— جىم يېتىڭلار، ئۇن چىقارماڭلار، تۈلكە كېلىۋاتىدۇ، مەن
سىلەرنى يوشۇرۇپ قويايى، — دەپتۇ - ده، ئۇلارنى ئوت -
چۆپلىر بىلەن چۈمكەپ باشقىلار سەزمىگۈدەك يوشۇرۇپتۇ. بىراق
ئۆزىنى بىر چىتكە ئالغىچە تۈلكە كېلىپ قاپتۇ - ده:
— هەي قىزچاق، بۇ يەردە غاز چۈجىلىرى بارادەك قىلغان.

ئۇلار نەگە كېتىشتى، — دەپ سوراپتۇ غۇنچە قىزدىن.

— بىلمىمەن، — دەپتۇ غۇنچە قىز كەينىگە يېنىۋېتىپ.

— تېز ئېيت، — دەپتۇ تۈلكە ئۇنى دەرياغا قىستاپ، —
بولمىسا چۈجىلەرنىڭ ئورنىغا سېنى يەۋېتىمەن.

— بىلمىمەن، — دەپتۇ شۇنچە قىز يەنلا.

تۈلكە غەزەپلىنىپ، چىشلىرىنى ھىڭگايىتلىنىچە ئۇنىڭغا

ئېتىلىپتۇ، شۇ خەتلەك پەيتىتە دەريادىن بىر ئاق غاز ئۆزۈپ كەلگەنچە غۇنچە قىزنى كاپ قىلىپلا چىشلەپ قېچىپتۇ. تولكە بولسا ئۆزىنى توختىلماي تېيلغاڭچە دەرياغا چوشۇپ كېتىپتۇ، قۇتقۇزۇڭلار! بىراق ئۇنى قۇتقۇزىدىغان كىشى چىقماپتۇ، شۇ چاغدىلا غاز غۇنچە قىزنى قىرغاققا ئەپچىقىپ يىرگە دەسىتىپ قويۇپتۇ - ٥٥:

— رەھمەت قىزچاق، چۈجىلىرىمنى قۇتقۇزۇۋاپسىز، كۆپ رەھمەت، — دەپتۇ غۇنچە قىزغا.
— ئەرزىمەيدۇ، — دەپتۇ غۇنچە قىز بىخەتمەر غاز چۈجىلىرى ئۇستىدىكى ئوت - چۆپلەرنى ئېلىۋېتىپ.
— بۇ يىرگە قانداق بولۇپ كېلىپ قالغاننىڭىز؟ — سوراپتۇ ئانا غاز.

— مەن بىك كىچىك بولغاچقا ئادەمنى ئۆسٹۈرۈدىغان خاسىيەتلەك دورا ئىزدەپ ماڭغانلىقىم، بۇ يەردە سېغىزخاننى ساقلاۋاتقان، — دەپتۇ غۇنچە قىز.
— چوقۇم تىلىكىڭىزگە بېتىسىز، — دەپتۇ ئانا غاز، ئۇنىڭ بېشىنى قاناتلىرىدا سلاپ تۇرۇپ.
شۇ ھامان يەندە بىر مۆجىزە يۈز بېرىپتۇ، غۇنچە قىزنىڭ بويى يەندە ئۆسۈپ بىر غېرىچ بوبىتۇ.
— يەندە ئۆسٹۈم، يەندە ئۆسٹۈم، — دەپ توۋلىۋېتىپتۇ غۇنچە قىز خۇشال بولۇپ.
— ياخشى بولدى، ياخشى بولدى، — دەپ چۈرۈشىپتۇ

كېپىنەك ۋە غازچاقلار.

— بىراق ئەمدى ئۇنى كۆتۈرۈپ ئۇچالىمغۇدە كەمەن، — دەپتۇ

يېڭىلا يېتىپ كەلگەن سېغىزخان، — ئۇ دەريادىن قانداق ئۆتەر -

— مەن ئۆتكۈزۈپ قويىمەن، — دەپتۇ ئانا غاز. ئاندىن ئۇ

غۇنچە قىزنى ئۆستىگە مندۇرۇپ، سىلىققىنە ئۇزۇپ كېتىپتۇ.

— غۇنچە قىز خۇشال ناخشا تۇۋلاپتۇ:

دوستلىرىم بار كېپىنەك،

مۇشۇك، چاشقان، ئېيىقجان.

قوشۇلغانلىق سېغىزخان،

ئەمدى يەنە ئاق غازخان.

مەن نېمانچە بەختىيار،

يايрап كەتتى تەن ۋە جان.

چوڭ بولۇشنىڭ دورىسىنى،

ئەمدى تاپارمەن قاچان.

غاز بىردىمىلا قارشى قىرغاققا يېتىپتۇ، ئۇ يەردە بىر پىستە كۆچۈك بېلىق تۇتۇش ئۇچۇن دەرياغا قارماق تاشلاپ ئولتۇرغان ئىكەن.

— ئەسسالامۇئەلەيکۆم پىستەجان، — دەپتۇ غاز ئاۋۇال سالام بېرىپ.

— ۋە ئەلەيکۆم ئەسسالام غازخان، — دەپتۇ پىستە جاۋابەن، —

قایاققا ماڭدىڭلار؟

— مەن بەك كىچىك بولغاچقا چوڭ بولۇشنىڭ دورسىنى ئىزدەپ كېتىۋاتقان، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — غاز ھەددەم مېنى دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويىدى، سىز خېلى كۆپ بېلىق تۇتقانسىز -
ھە؟

— نەدىكىنى، — دەپتۇ پىستە كۈچۈك، — بىكارچىلىقتا قىلغىلى ئىش يوق بېلىق تۇتقىلى كەلگەن ئىدىم، بىرەر سائەت بولدى، بىر تالمۇ تۇتالىمىدىم. بېلىقلارمۇ بەك قۇۋ بولۇپ كېتىپتۇ.

— بۇ يەردە قۇرۇق ئاقارە بولغىچە، — دەپتۇ ئانا غاز، — بۇ قىزچاققا ئات بولۇپ بىرسەڭچۈ، ئۇ مەنزىلگە تېزرهك يېتىۋالسۇن.

كۈچۈك ماقوللۇق بىلدۈرۈپتۇ، ئاندىن غۇنچە قىزنى ئۈستىگە مندۇرۇپ ئوييناڭشىپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. ئانا غاز بىلەن سېغىزخان ئۇلارغا ئاق يول تىلەپ قاپتۇ، كېپىنەك ئەگىشىپ ئۇچۇپتۇ.

غۇنچە قىز يەنە ناخشا باشلاپتۇ:

دوستلىرىم بار كېپىنەك،
مۇشۇك، چاشقان، ئېييقجان.
قوشۇلغان غاز، سېغىزخان،
ئەمدى يەنە پىستەجان.

من نیمانچه بەختیار،
یایراپ کەتى تەن ۋە جان.
چۈڭ بولۇشنىڭ دورىسىنى،
ئەمدى تاپارەمن قاچان.

ئۇلار كېتىۋېتىپ يول ئۆستىدىن بىر ھەميان تېپىۋاتىو،
ھەمياندا تىلا - تەڭگىلەر بار ئىكەن.

— كىم چۈشورۇپ قويغاندۇ؟ — دەپتۇ غۇنچە قىز.

— نىمە كارىمىز، — دەپتۇ پىستە كۈچۈك، — ئېلىپ
كېتىپ تازا خەجلەيلىچۇ.

— ياق، بولمايدۇ، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — خەقنىڭ
نەرسىسىنى بىز ئىشلىتىۋالساق بولمايدۇ، ئىگىسىنى تېپىپ
 قولىغا بېرىلى، ئۇ مۇشۇ يول بىلەن ماڭغان بولسا ئالدىمىزغا
ئۇچرىشى مۇمكىن.

— شۇنداق قىلايلى، — دەپتۇ كېپىنەكمۇ، — تېپىۋالغان
نەرسىنى ئۆزىنى قىلىۋېلىش بەكمۇ ئەخلاقسىزلىق.

— دېگىنىڭلارچە بولسۇن، — دەپتۇ پىستە كۈچۈكمۇ ئىزا
تارتىپ.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار خالتىنى ئېلىپ يولىنى داۋام
قىپتۇ. بىر چاغلار يول بويىدا ھەسەرت چېكىپ ئولتۇرغان بىر
بۇۋايغا يولۇقۇپتۇ.

— بۇۋا، نىمە بولدىلا، — دەپ ھال سوراپتۇ غۇنچە قىز.

— ئۆمۈر بويى ئاز يەپ، ئاز كىيىپ، تېجەپ يۈرۈپ بىر
ھەميان تللا - تەڭگە يىغقان ئىدىم. ئەمدى ئۇنىڭغا ئاغرىپ
قالغان مومىيىمغا دورا، ئۆيگە ئۇن، ماي ئالاي دەپ بازارغا
كېتىۋېتىپ يولدا چۈشۈرۈپ قويۇپتىمەن. شۇڭا ھەسرەت چىكىپ
ئولتۇرۇشۇم، — دەپتۇ بوۋاي ھال ئېيتىپ.

— قايغۇرمىسلا، — دەپتۇ غۇنچە قىز، — ھەميانلىرىنى
بىز تېپىۋېلىپ ئالغاج كەلدۈق.
ئاندىن ئۇ ھەمياننى بېرىپتۇ، بوۋاي خۇشاللىقىدىن كۆز
بېشى قىلىپ:

— ئاللا سىلەرنىمۇ مۇرادىڭلارغا يەتكۈزگەي، — دەپتۇ دۇغا
قول كۆتۈرۈپ.

شۇ ھامان غۇنچە قىزنىڭ بويى ئۆسۈپ ئىككى غېرچەتكى
بويپتۇ، خۇشاللىقىدىن:

— يەندە ئۆستۈم، يەندە ئۆستۈم، — دەپ توۋلاپ سەكىرەپ
كېتىپتۇ.

— ياخشى بولدى، ياخشى بولدى، — دەپ كۈچۈكىمۇ
خۇشاللىقىدىن ئويناقشىپ كېتىپتۇ، كېپىنەك ئۇسسىل ئويناپ
كېتىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن غۇنچە قىز بوۋاي بىلەن خوشلىشىپ يۈرۈپ
كېتىپتۇ. بوۋاي ئۇلارغا ئاق يول تىلەپ قاپتۇ.
غۇنچە قىز يەندە ناخشا توۋلاپتۇ:

دوستلىرىم بار كېپىنەك،
مۇشۇك، چاشقان، ئېسقجان.
قوشۇلغان غاز، سېغىزخان،
كېسىن قوشۇلغان پىستىجان.
مەن نېمانچە بەختىيار،
يايрап كەتتى تەن ۋە جان.
چولق بولۇشنىڭ دورىسىنى،
ئەمدى تاپارمەن قاچان.

كۈچۈك ئۇنىڭغا جۆر بولۇپ ھاۋاشىپتۇ، كېپىنەك ئۇسسىز
ئويناب مېڭىپتۇ. ئۇلار شۇنداق كېتىۋېتىپ ھېلىقى ئەۋلىيانا
بولۇقۇپتۇ. بىراق غۇنچە قىز ئۇنى توۇماپتۇ، شۇنداقتىمۇ ئۇنى
كۆپنى كۆرگەن، كۆپنى بىلىدىغان كىشىدەك ھېس قىلىپ
ئۇنىڭدىن سوراڭ نىيىتى بىلەن:

— ئەسسالامۇئەلەيكۈم بوقۇا، — دەپتۇ سالام بېرىپ ئەدەپ
بىلەن، — سىلىدىن بىر ئىشنى سوراسام بولارمۇ؟
— ۋەئەلەيكۈم ئەسسالام قىزىم، — دەپتۇ ئەۋلىيامۇ سالام
قايتۇرۇپ، — نېمىنى خالسىڭىز شۇنى سوراڭ.

— بەك كىچىك ئىدىم، — دەپتۇ غۇنچە قىز ھال ئېيىتىپ، —
چولق بولۇشنىڭ دورىسىنى ئىزدەپ كېتىۋاتقان ئىدىم، ئۇنى
نەدىن تېپىشنى تېخى بىلمىدىم، سىلى بىلدەلىمۇ؟
— بىلىمەن، — دەپتۇ ئەۋلىيا كۈلۈپ تۇرۇپ، — بىراق

سز ئاۋۇل ماثا ئاۋۇ دۆڭىنىڭ كەينىگە چۈشۈپ قالغان

كالىچىمنى تېپىپ ئەپچىقىپ بېرىڭ، ئاندىن ئېتىپ بېرى.

غۇنچە قىز خۇشاللىق بىلەن ئۇ كۆرسەتكەن دۆڭىنىڭ كەينىگە

ئۆتۈپ كالاچىنى تېپىپ كەپتۇ، ئاندىن چاڭ - توزانلارنى سۈرتۈپ

پاكىزلاپ، ئۇللىييانىڭ پۇتىغا كىيدۈرۈپ قويۇپتۇ.

— رەھمەت قىزىم، مۇرادىڭىزغا يەتكەيسز، — دەپتۇ ئۇللىيا

ئۇنىڭ بېشىنى سلاپ.

شۇ ھامان غۇنچە قىز يەنە بىر غېرىچ ئۆسۈپ قاپتۇ.

— يەنە ئۆستۈم، يەنە ئۆستۈم، — دەپ توۋلاپ،

خۇشاللىقىدىن سەكرەپ كېتىپتۇ.

پىستە كۈچۈك ھاۋاشىپ، ئويناقشىپ، كېپىنەك

خۇشاللىقىدىن ئۆسسۈل ئويناپ كېتىپتۇ.

— سىز يەنە دورا ئىزدەپ بارامسىز؟ — دەپ سوراپتۇ

ئۇللىيا.

— شۇنداق، بوقا، — دەپتۇ غۇنچە قىز.

— سز دورىنى ئاللىبۇرۇن تېپىپ بوبىسىز، — دەپتۇ

ئۇللىيا كۈلۈپ تۇرۇپ، — شۇڭا بويىڭىز ئۆسۈپ ھازىرقىدەك

خېلى چوڭ بولۇپ قالغان، ئەمدى ئۆيىڭىزگە قايتىڭ.

— بىراق مەن ھېچ يەردە ھېچقانداق خاسىيەتلەك دورا

يولۇقتۇرمىدىمغۇ، — دەپتۇ غۇنچە قىز ھەيران بولۇپ.

— ئوماق قىزىم، ئوிலاپ باقسىڭىز بىلىسىز، — دەپتۇ

ئۇللىيا، ۋە شۇنىڭدىن كېيىن شامالدەك تېزلىكتە كېتىپ قاپتۇ.

غۇنچە قىز بولسا خاسىيەتلەك دورىغا قاچان، قەيدەر دەئېرىشكىنىنى بىلدەلمى كۈچۈك بىلەن كېپىنەكە قاراپتۇ، كۈچۈك بىلەن كېپىنەكمۇ ھېچنېمىنى ئاڭقىرالماي ئۇنىڭغا قاراپ قاپتۇ، ئەگەر بىر كىم غۇنچە قىزغا بۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈپ قويسا ئاندىن ئۇ ئۆيىگە كېتەلمىدىكەن، كېچىك دوستلار، قېنى قايىسىڭلار غۇنچە قىزغا بۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈپ قويالايسىلەر؟

شەيتان بىلەن يولۇچى
 (مدسل) ئەمەرگە ئاتلانغان يولۇچىغا يول ئۈستىدە بىرى
 يولۇقۇپ شۇنداق دەپتۇ:

— ساڭا ھەمراھ بولسام، قانداق؟
 — سەن كىم؟ — سوراپتۇ يولۇچى.
 — مەن شەيتان، — دەپتۇ ھېلىقى كىشى.
 — مەن سەن بىلەن بىلە ماڭمايمەن، — دەپتۇ يولۇچى، —
 چۈنكى سېنىڭ ئادەملەرنى يامان يولغا باشلايدىغىنىڭ ھەممىگە
 ئايىان، سەن بىلەن بىلە ماڭسام ئاقىۋىتىم ياخشى بولمايدىغىنى
 ئېنىق.

— براق، — دەپتۇ شەيتان، — مەن سېنى يامان يولغا
 باشلاي دېمىدىمغۇ، پەقەت ماڭغان يۆنلىشىمىز بىر بولغاچقا
 ھەمراھ بولايلى دېدىم شۇ، يالغۇز ماڭغاندىن ئىككىلەنتىڭ
 ھەمراھ بولۇشۇپ ماڭغۇنىمىز ياخشىراقتە.
 — ياق، — دەپتۇ يولۇچى، — زادىلا سەن بىلەن ھەمراھ
 بولغۇم يوق.

— سائا هېچ زىيىنىم تەگمىھىتى، — دەپتۇ شەيتان بىزەڭلىك بىلەن، — زېرىكىشلىك ئۇزۇن يولدا ھەمراھ بولۇپ ماڭساق پارالىق — مۇڭداش بىلەن يول ئازابىنى سەزمىيلا قالاتتۇق. — گەرچە سېنىڭ ھېچقانداق زىيىنىڭ تەگمىسىمۇ، لېكىن يەنلا سەندىن يىراق تۇرغىننىم ياخشى، — دەپتۇ يولۇچى، — قازانغا يولۇقانغا ھامان قارا يۇقىدو — ۵۵.

— ئۇنداق دېمە، — دەپتۇ شەيتان يېلىنىپ، — سائا ئەسلا يامان نىيىتىم يوق، بىلكى سائا نەپ يەتكۈزۈپ قېلىشىم مۇمكىن. قارا، نامراتلىقىڭدىن سەپەر ئۆستىدە مېنىڭكىدەك ئۇلىغىڭمۇ يوق، پىيادە يۈرۈپسەن، ھەمراھ قىلىۋالساڭ بىلكىم سائا نامراتلىقتىن قۇتۇلۇپ، بېيىش يولىنى كۆرسىتىپ قويۇشۇممۇ مۇمكىن ئىدىغۇ.

— بويپتۇ، بويپتۇ، — يولۇچى ئاخىرى بوشىشىپ، — پەخەس بولۇپ يۈرسەملا دامىڭغا چۈشۈپ كېتىپ، زىيان تارتىپ يۈرمەسمەن.

— مانا بۇ گېپىڭ بولىدۇ، — دەپتۇ شەيتان، — ماڭا ئىشەن، سائا ھەرگىز زىيان يەتكۈزۈش ئويىدا بولمايمەن. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ھەمراھ بولۇشۇپ يۈرۈپ كېتىپتۇ، شەيتان كۆرگەن - بىلگىنى كۆپ بولغانى ئۆچۈن ئاغزى بېسىقماي قىزىق - قىزىق ئىشلارنى سۆزلەپ مېڭىپ، يولۇچىغا يول ئازابىمۇ بىلىندۈرمەپتۇ. بىلكى يولۇچىنى: شەيتان بىلەن ھەمراھ بولۇپ ماڭغىننىم ھەر ھالدا ياخشى بويپتۇ، دېگەن ئويغىمۇ

كەلتۈرۈپتۇ.

ئۇلار شۇنداق كېتىۋېتىپ بىر خىلۋەتتە دۇنيادىن بىغەم
هالدا خۇرجۇنى بېشىغا قويۇپ ئۇخلاۋاتقان بىر كىشىنى
كۆرۈپتۇ.

— قارا، — دەپتۇ شەيتان، — ئۇنىڭ بىغەملەكىنى، شۇ تاپتا
بىرەرسى بېرىپ، بېشىغا تاش بىلەن بىرلا ئۇرسا ئىش پوتىكىنى،
ئۇنىڭ خۇرجۇنى ياخشى ئولجا بولىدۇ — دە، خۇرجۇnda ئالتۇن -
كۆمۈش باردە كلا قىلىدۇ. ييراق - يېقىندا ئادەم قارىسى يوق. بۇ
ئىشنى ھېچكىم كۆرمىدى قالغۇدەك.
— يولىمىزغا ماڭايلى، — دەپتۇ يولۇچى، — ئۇنىڭ بىلەن
كارىمىز بولمىسۇن، ئادەم كۆرمىدى دەپ ئەسکى ئىش قىلغان
بىلەن ھامان ياخشى ئاقىۋەت يوق، سىڭىن نېنىمىزنى يەپ
يۈرگىنىمىز تۈزۈك.

— مېنىڭ كۆزۈم ئۆتكۈر، — دەپتۇ شەيتان، — خۇرجۇnda
راستىنلا ئالتۇن - كۆمۈش يامبۇلار بارلىقنى كۆرۈۋاتىمەن.
شۇنداق خىلۋەتتە، شۇنچە كۆپ بايلقنى بېشىغا قويۇپ، شۇنداق
بىغەم ئۇخلىغانمۇ بارمۇ، بەكمۇ بىغەم ئىكەن. بىلکىم بۇ بايلقنى
بىرەر شاهنىڭ خەزىنىسىدىن ئوغىر بىلەپ كەلگەن بولسا كېرەك.

— يولىمىزغا مېڭىشنى بىلەيلى، — دەپتۇ يولۇچى، — ئۇ
ھېلىلا ئويعىنىپ قېلىشى مۇمكىن. بىزدىن ئورۇنسىز گۇمان
قىلىپ يۈرەمىسۇن يەنە، بۇ يەردە تۇرۇۋەرمەيلى.
— باي بولۇشنىڭ يولى شۇ تۇرسا، — دەپتۇ شەيتان، — يەنە

کارىمىز بولماي كېتىۋىرىمىزمو، مەيلى، بىراق مەندىن ئەمدى رەنجىمىسىڭ بولىدۇ، ساڭا بېيىش يولىنى كۆرسىتىپ بولدۇم جۇمۇ، يۈر ئەمىسە، نامراتلىقىڭچە قىلىۋەر. نامرات بول، باي بول، ماڭا نېمە پايدا، نېمە زىيان، ھەمراھ بولغىنىمىزنىڭ بولىدۇن شۇنداقلا يول كۆرسىتىپ قويىدۇم، شۇ ۋەددەم ئادا بولدى، ئىسىت، شۇنداق ياخشى پۇرسەت كېلىۋەرمەيتتى - ۵۵.

شەيتاننىڭ كاسىلداشلىرى ئاخىرى يولۇچىغا تەسىر قىپتۇ. شۇ ئەمەسمۇ، — دەپتۇ يولۇچى ئۆز كۆڭلىدە، — شەيتان ماڭا ياخشى نىيەت بىلەن بېيىش يولىنى كۆرسىتىۋاتسا، تەييار ئولجىنى تاشلاپ ماڭغىنىم قانداق بولغىنى. بۇ ئىشنى بىر ئۇنىڭدىن باشقا كىم كۆرەتتى، ياق، ئۇ دېگەن بىر ۋاپاسىز، كېيىن ئۇ باشقىلارغا بۇ ئىشنى ئېيتىپ قويسا قانداق قىلىمەن، شۇڭا ئەڭ ياخشىسى يولۇمغا ماڭاي، گۆشىمۇ يېمەي، چىشمۇ چاقماي.

شۇنداق ئارسالدىلىق ئىچىدە يولغا مېڭىۋېرىپتۇ. بىراق ئۇزۇنغا بارمايلا بىر ئاچا يولغا دۇچ كەپتۇ.

— خىير — خوش، — دەپتۇ شەيتان، — سەپىرىڭگە ئاق يول بولسۇن، سەن ئۇيانغا ماڭغۇدەكىسىن، مەن بولسام بۇيانغا ماڭىمەن، كېيىن كۆرۈشۈشكە نېسىپ بولغاي، شەيتان بىلەن بىلەلە مېڭىمۇ ھېچقانداق يامانلىق كۆرمىگىنىڭنى ئەسلىپ تۇرارسەن. بولسا باشقىلارغا ياخشى گېپىمنىمۇ قىلىپ قويارسەن.

— شۇنداق قىلىمەن، — دەپتۇ يولۇچى، — ساڭىمۇ ئاق يول بولسۇن. سەپىرىمە ياخشى ھەمراھ بولغىنىڭغا رەھمەت، سېنى ئەسىلەپ تۈرىمەن.

شۇنىڭدىن كېيىن شەيتان ئۇيانغا مېڭىپتۇ، يولۇچى بۇيانغا مېڭىپتۇ. شەيتان كەتسە كېتىۋەرسۇن، يولۇچىمىزغا كېلەيلى، ئۇ يالغۇز قالغىندا بىردىنلا قاتتىق ھاردۇق يەتكەندەك بولۇپ، پۇتلرى ئېغىرلىشىپتۇ، قەدىمى ئاستىلاپتۇ.

«بۇلدىلا ئارام ئېلىۋالا يچۇ» دەپتۇ ئاخىرى ئۆز - ئۆزىگە. توختاپ، يول بويىدىكى بىر چوڭ تاشقا موکىدە ئولتۇرۇپتۇ، بىراق تاش ئاپتاپتا قىزىپ كەتكەچكىمكىن، يەنە ساغرىسى كۆيىگەندەك بولۇپ، لىكىدە ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ.

«ھېلىقى كىشى يەنە ئۇخلاۋاتامدىكىن، — دەپتۇ ئۇ يەنە ئۆز - ئۆزىگە، — بېرىپ قاراپ باقسامچۇ، يەنە ئۇخلاۋاتاقان بولسا ئويغىتىپ قويۇشۇم كېرەكقۇ، سەپەر ئۇستىدە بۇنداق بىغىم ئۇخلاش خەتلەلىكتە».

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كەينىگە يېنىپتۇ، نېمىشىقدۇر ئەمدى پۇتلرى يەڭىللەپ، قەدەملەرى ئىتتىكلەپ قاپتۇ.

ئۇ تېزلا ھېلىقى كىشى يېنىغا يېتىپتۇ. ئۇ بىر تۇپ توغراراق سايىسىدا يەنسلا ھېچنېمىدىن غېمى يوق، تاتلىق ئۇخلاۋاتاقان ئىكەن. يولۇچى نېمە قىلىشنى بىلمىگەندەك تۇرۇپ قاپتۇ.

«پۇرسەت، پۇرسەت» شۇ چاغ ئۇنىڭ قولاق تۈۋىدە كىمدۇر بىرى شىۋىرلىغاندەك قېپتۇ، ئۇ چۆچۈپ ئەتراپقا ئالاڭلاپ قاراپ

كېتىپتۇ. براق ھېچىر ئىنس - جىن كۆرۈنمەپتۇ.
 ئۇ ئەمدى چاققانلىق بىلەن بىر ياندا تۇرغان يوغان بىر تاشنى
 ئاپتۇ - ده، ئۇيقودۇكى كىشىنىڭ بېشىغا بار كۈچى بىلەن
 ئورۇپتۇ، ئۇيقودۇكى كىشىنىڭ ئاغزى - بۇرىندىن ئوقتەك قان
 كېتىپتۇ، بېشى يېرىلىپتۇ، يولۇچى يەنە بىر ئورۇپتۇ، تېپرلاپ
 جان تالىشىۋاتقان ھېلىقى كىشى ئەمدى تىنچلاپ قاپتۇ.
 يولۇچى ئۇنىڭ يانجىلغان بېشى ئاستىدىن قانغا بويالغان
 خۇرجۇنى ئاپتۇ - ده، ئىتتىك - ئىتتىك يولىغا مېڭىپتۇ،
 كېتىۋېتىپ خۇرجۇنى ئاختۇرۇپتۇ، راستىنلا ئالتۇن - كۆمۈش
 يامبۇلار بار ئىكەن.

«ئامەت، — دەپتۇ ئۇ كېتىۋېتىپ، — ئەمدى نامراتلىقتىن
 قۇتۇلۇپ، باياشات ياشايىدۇغان بولدۇم، ھەشەمەتلىك ئۆيلىرىم
 بولىدۇغان، باينىڭ چىراىلىق قىزىغا ئۆيلىنەلەيدۇغان بولدۇم...»
 ئۇ خۇشالىقىنى ئىچ - ئىچىگە سەغىدۇرالماي شۇنداق
 كېتىۋاتقىنىدا بىر توب چارلامچى لەشكەرگە دۇچ كەپتۇ. ئۇلار
 شاھ خەزىنىسىگە چۈشكەن ئوغىرنى قوغلاپ ماڭغانلار ئىكەن.
 ئۇلار يولۇچىنى كۆرۈپلا ئۇنىڭ قان چاچرىغان كىيمى ۋە
 قانغا بويالغان خۇرجۇنى، ئالاقزادە بولۇپ كېتىشلىرىدىن
 گۇمانلىنىپ قورشاپ تۇتۇپتۇ - ده، خۇرجۇنى بويىنغا ئېسىپ،
 ئات ئالدىغا سېلىپ ھېيدەپ مېڭىپتۇ.

«ئىسىت، — دەپتۇ يولۇچى، پۇشايمان ياشلىرىنى تۆكۈپ
 تۇرۇپ، — شەيتانغا ھەمراھ بولغاننىڭ كاساپىتى، ئۇنىڭ

سۆزىگە قۇلاق سالىسىم بولماسىدى.»
شۇ چاغ ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە شەيتاننىڭ شىۋىرىلىشى
ئاڭلىنىپتۇ: «خوب بولدى، ئەمدى دارغا ئېسىلىشىڭ چوقۇمغۇ،
بىراق مەندىن رەنجىشكە ھەققىڭ يوق، مەن سېنى شۇنداق ئەسکى
ئىش قىلىشقا زورلىدىممۇ، پەقەت بېيىش يولىنى كۆرسىتىپ
قويدۇم، خالاس. بۇ يولدا مېڭىش - ماڭماسلىق ئۆزۈڭنىڭ ئىشى
ئىدى، ھەممە ئىش ئۆزۈڭنىڭ خاھىشچە بولدى، بۇنى ئۆزۈڭنىڭ
نەپسانىيەتچىلىكىڭدىن، نىيىتى يامانلىقىڭدىن كۆر، ھۇ
ھاماقدەت. شۇنى بىلگىنكى ھەققىي شەيتان مەن ئەمەس، بەلكى
ھەر كىمىدىكى نەپسى بالاسى.»

ئەمەن بىلەن يۈلۈچى

ئەپتىپ سەقلىق دەتىلىرى لەپى لەنلا كەستىغىز ئەنەن ئەنەن
ۋالىلارنىڭ ئەپتىپ ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن
رەسمىي پېسىپلىك ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن
لەنلا ئەن
ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
بېلىق ئەن
بېلىق ئەن
ئات بىلەن يۈلۈچى

(مەسىل)

بىر كىشى ئاتلىق سەپەرگە چىققان ئىكەن. بىراق ئېزىپ
كېتىپ ئادەمسىز بىر جەزىرىگە كىرىپ قاپتىو. جەزىرىدىن
چىقىپ كېتىش ئۈچۈن مېڭىپتىو، توختاپتىو - ده، ئېتىنى
سوپۇپلا گۆشىدە كاۋاپ قىلىپ قورسقىنىڭ غەلۋە - غۇۋغانسىنى
بېسىقتۇرماقچى بويپتىو.
ئىگىسىنىڭ ئوي - پىكرىنى بىلىپ قالغان ئات شۇنداق

دەپتىو:

— مېنى ئۆلتۈرمە، قورسقىنىڭ بىر دەملەك ئاچلىقىغا
چىدا، مەن كۈچۈمنىڭ بارىچە تېز يۈگۈرۈپ، سېنى بۇ جەزىرىدىن
ئېلىپ چىقىپ، يېمەك - ئىچىمەك تېپىلىدىغان بىر جايغا
يەتكۈزۈپ، ھايات قالسام يەنە ساڭا كۆپ خىزمەتلەر قىلىمەن.

— بىراق، — دەپتىو ھېلىقى كىشى، — ماڭا هازىر ئەڭ
زۆرۈر بولۇۋاتقىنى ئاچلىق ئازابىدىن قۇتۇلۇش، جەزىرىدىن
چىقىپ كېتىشته بولسا ئەلۋەتتە بىر جۈپ پۇتۇم بولغاندىكىن
بىر گەپ بولار، كېيىنكى خىزمەتلەرگىنى بولسا تېخىمۇ

ئوبىلغۇچىلىكىم يوق.

ئۇ شۇنداق دەۋېتىپلا ئاتقا پىچاق ساپتۇ، ئۆلتۈرۈپ سويۇپ،
گۆشىنى پىشۇرۇپ قورسىقىنى تويعۇزۇپتۇ، نېپسى ئارام
تېپىپتۇ، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئىككى پۇتىغا تايىنىپ، يولنى
داۋام قىپتۇ، لېكىن ئەمدى سەپىرى بەكمۇ جاپالىق ۋە ئاستا
بۇپتۇ، ئاخىرى جەزىرىدىن مېڭىپ چىقىپ كېتىشكە قۇربى
يەتمەي، قاتىق هارغىنلىق ۋە ئاچلىق سەۋەبىدىن يىقلىپ
قاپتۇ - دە، كۆپ ئۆتمەي، مەڭزىلىرىدە پۇشايمان ياشلىرى
لېغىرلاپ تۇرغان حالاتته مەڭگۈلۈك كۆز يۇمۇپتۇ.

ئارىمىزدا شۇنداق كىشىلەر باركى كۆز ئالدىكى
كىچىككىنە منىپەئىتىنى دەپ نېپسىنىڭ كەينىگە كىرىپ،
كەلگۆشىنى ئوپلاپمۇ قويمايدۇ. ئاقىۋەت ئورنىنى تولدورغۇسز
زىيانلار تارتىپ، پۇشايمان ۋە ھەسرەت - نادامەتتە قالىدۇ.

ئىت بىلەن بۆرە

(مەسىل)

سەپەردىكى يولۇچى يول بويىدا ئاچلىقتنىن ئۆلەر ھالىتكە يەتكەن بىر بۆرە ئىتقا يولۇقۇپتۇ - دە، ئىچ ئاغرىتىپ ئۆزىگە ئېلىۋالغان يېمىھ كلىكىلەردىن بېرىپتۇ، ئىت قورسىقى توپۇپ ماغدۇرىغا كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا تەشەككۈر ئېيتىپ، قاياقلارغىدور كېتىپ قاپتۇ، يولۇچىمۇ يولىنى داۋام قىپتۇ. ھېلىقى ئىت ئۇيان - بۇيان قاتراپ يۈرۈپ بىر ئورمانلىققا كىرىپ قاپتۇ - دە، بۇ يەردە يەككە - يېگانە تىمسقىلاپ يۈرگەن بىر بۆرىگە يولۇقۇپتۇ، بۆرىنىڭ رەڭى ۋە تۇرقى - سىياقى بەئەينى ئىتقىلا ئوخشايدىكەن.

— سەنمۇ ئىتمۇ؟ — سوراپتۇ ئىت.

— ياق، مەن بۆرە، — دەپتۇ بۆرە، — سەن ئىت ئوخشىماسىن؟

— شۇنداق، — دەپتۇ ئىت.

— ياخشى، — دەپتۇ بۆرە، — ئىككىمىز بەكلا ئوخشىشىپ

قالىدىكەنمىز، شۇڭا بىز دوست بولايلى، ھەمكارلىشىپ ئۆز ئۆزلىساق ئاسانراق ئولجىغا ئېرىشىمىز.

بۇ چاغدا ئىتنىڭ قورساقلىرى يەنە ئېچىپ، غولدۇرلاپ كەتكەن ئىكەن، بۇ تەكلىپ ئۇنىڭغا بەكلا يېقىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىللە ئولجا ئىزدەشكە مېڭىپتۇ. بىراق ھېچنەرسە ئۇچرماتپۇ، ئۆمىدىسىزلىنىپ، تۇرۇشقانى بىر مەھىلدە يىراقتنى بىر ئادەم قارىسى كۆرۈنۈپتۇ.

بۇرە خۇشال بولۇپ:

— مانا ئولجا ئۆز ئايىغى بىلەن كېلىۋېتىپتۇ. بىراق ئۇ ئاسانلىقچە بىزگە يەم بولۇشقا رازىلىق بەرمەسلىكى مۇمكىن، شۇڭا ئىككىمىز تەرەپ — تەرەپتىن ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلايىلدا، ئىشنى تېززەك پۇتكۈزەيلى، — دەپتۇ ئىتقا.

ئىت گەرچە شۇ چاغقىچە ئادەم گۆشى يەپ كۆرۈش توگۇل يېيىشنى ئويلاپمۇ باقىغان بولسىمۇ، لېكىن شۇ تاپتا بۇرىنىڭ گېپىگە كىرمىسى ئاج قېلىشنى ئويلاپ ماقوللۇق بىلدۈرۈپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن بۇرە ئىتقا ئالدى تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىشنى تاپلاپ، ئۆزى ئاستا ئايلىنىپ يولۇچىنىڭ كەينى تەرىپىگە ئۆتۈپ كېتىپتۇ.

ئىت ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ئادەم ئۇۋلاشقا ئاتلىنىپتۇ — دە، ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. بىراق يېقىنلاشقا ندا بولسا بىردىنلا توختاب قاپتۇ، چۈنكى ئۇ ئۆزلىماقچى بولغان ئولجا دەل

ئۆزىگە ئوزۇقلۇق بېرىپ، ئاچلىقتىن، ئۆلۈش گىردابىدىن قۇتقۇزۇپ قويغان ھېلىقى يولۇچى ئىكەن.

شۇ چاغدا بۆرە يولۇچىنىڭ كەينىدىن چاڭ ساپتۇ، بۆرىنىڭ زەربىسىدىن يولۇچى يېقىلىپ چۈشۈپتۇ، ئۇنىڭ شۇ چاغدا بۆرىدىن قوغدىنىشقا ھېچقانداق قورالى يوق بولۇپ، قۇرۇق قول ئېلىشسا يەم بولماقتىن باشقى ئاقىۋەت كۆرمەيدىغىنى ئېنىقلا ئىكەن.

بىراق يولۇچى شۇنداق خەتلەتكەن ئەلتىندا تۇرغىنىدا ئىت بىردىلا بۆرىگە تۋۇلاپتۇ: «توختا، ئۇنىڭغا چېقىلما». بۆرە ھەيرانلىق بىلەن «نېمىشقا» دېگىندهك قىلىپ ئىتقا چەكچىيپتۇ.

— ئۇ مېنى بىر قېتىم تويمۇزۇپ، ئاچلىقتىن قۇتقۇزۇغان. ئۇ شۇنداق ياخشىلىق قىلغان تۇرسا ۋاپاغا جاپا قىلىپ ئۇنىڭ ھياتىغا زىيان يەتكۈزىسم بولمايدۇ.

— ھاماقەت، — دەپتۇ بۆرە، — بىز ئۈچۈن ھازىر ئەڭ مۇھىمى يەنلا قورساق تويمۇزۇش، ۋاپاغا ۋاپا قىلىمەن دېگەن بىلەن قورسىقىڭ ۋاپادارلىق بىلەن تويامىتى، مەن ئاسانلا ئېرىشىدىغان ئولجىدىن ۋاز كەچمەيمەن، يەنە كېلىپ ئۇ بىزنىڭ بىرنەچە كۈن ئوزۇق قىلىشىمىزغا يېتىدۇ.

ئىت ئۇنىڭ نومۇسىز لارچە سۆزىنى ئائىلاپ، قاتتىق غەزەپلىنىپ، بۆرگە ئېتلىپتۇ. بۆرىمۇ نائلاج يولۇچىنى

تاشلاب، ئىتقا تاشلىنىپتو، قاتتىق سوقۇشۇپ كېتىپتو،
 يولۇچىمۇ قاراپ تۇرماتىپ - ده، بىر تال شاخنى سۇندۇرۇۋېلىپ،
 بۆرىنى دۇمبالاپتۇ، بۆرە ئاخىرى ھالسىراپ جېنىنى ياقىغا
 ئېلىپ، قېچىشقا مەجبۇر بويپتۇ، يولۇچى بولسا ياخشىلىققا
 ياخشىلىق ئوپىلغان ۋاپادار ئىتنى ھەمراھ قىلىپ يولىنى داۋام
 قىپتۇ.

بۇ ۋەقەدىن مەلۇمكى تۇرقى - سىياقى ئوخشىغانلارنىڭ
 نىيىتى ۋە پەزىلىتىمۇ ئوخشاش بولۇشى ناتايىن، ئۇلارنىڭ
 ئەسلىي ئىش - ھەرىكتىگە قاراپ ياخشى - ياماننى ئايىرغان
 تۈزۈلک.

پىشىق بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك
ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك
ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك

ئىشەنچلىك كاپالەت

— بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك
يىشىدە لفەمالەت (مەسىل) بىللە ئەنلىك
ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك بىللە ئەنلىك
ئورمانلىقتىكى كۆلده ئويناقشىپ ئۆزۈپ يۈرگەن بېلىقلارنى
كۆرگەن بىر بۇرە بىرنەچە تال تۇتۇپ مەززە قىلماقچى بويپتۇ -
دە، كۆل لېۋىنگە يېقىنلاشقان بىر تال بېلىققا چاڭ ساپتۇ. بىراق
كۆل بويىنىڭ يانتۇلىقى يۇقىرراق ھەم تېبىلغاق بولغاچقا
بېلىقنى تۇتالمايلا قالماستىن، بەلكى ئۆزى كۆلگە چۈشۈپ
كېتىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا بىر توب بۇغا بۇ كۆل بويىغا سۇ ئىچكىلى
كېلىپ قاپتۇ - دە، كۆل ئىچىدە تىرىشىپ - تىرمىشىپ
قىرغاققا يامىشىپ چىقىۋېلىشقا ئۇرۇنۇۋاتقان ئۆزلىرىنىڭ
ئەشىددىي دۇشىنى بۇرىنى كۆرۈشۈپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار
قىرغاققا چىقىۋالايلا دەپ قالغان بۇرىنىڭ بېشىغا قاتتىق
تۇياقلرى بىلەن تېپىپ، ئۇنى يەنە كۆلگە چۈشۈۋېتىپتۇ.

— رەھىم قىلىڭلار، — دەپتۇ بۇرە يېلىنىپ، — مېنىڭ
بەكمۇ قىيىن ئەھۋالدا قالغىنىنى كۆرۈپ تۇرۇپ سىلەرغا.
— ساڭا نېمىشقا رەھىم قىلغۇدە كىمىز، — دەپتۇ بۇغىلار، —

سەنمۇ مۇشۇ چاغقىچە بىرەر قېتىم بىزگە رەھىم قىلىپ
باقتىڭمۇ، ياق، دەل ئەكسىچە نۇرغۇن قېرىنداشلىرىمىزنى
يېلىنىش ۋە نالە - پەريادىغا قارىماي يەپ كەتتىڭ، بۇ
قىلمىشلىرىڭ ئىسىڭدىمۇ؟

— گۇناھىمنى توئۇي مەن، — دەپتۇ بۇرە يەنە يالۋۇرۇپ، — ئەمدى ھەرگىز بۇغىلار جەمەتى ئەزالىرىغا قەتئىي چېقلاماسلىق، ئۇلارنىڭ تىنچ - ئامانلىقىنى بۇزماسلىق ھەققىدە كاپالەت بېرىمەن، مېنى بۇ كۆلدىن چىقىۋالىلى قويىسالىلار.

— بولمايدۇ، — دەپتۇ بۇغىلارنىڭ يولباشچىسى، — بىز تاكى سەن كۆل سۈيىگە غەرق بولۇپ ئۆلگىچە، بۇ يەردىن كەتمەيمىز، سېنى بوش قويۇۋېتىش ئۆز جېنىمىزغا قەست قىلىش بىلەن باراۋەر، سېنىڭ ئېغىز بىڭىكى قۇرۇق كاپالەتتىن كۆرە، يوقالغىنىڭ تىنچ - ئامانلىقىمىز ئۈچۈن ئەڭ ئىشەنچلىك كاپالەت.

قىلىشىنىڭ تىرى، بىسىقى لە ئەيىھە، بىسىقى لە ئەنچىل
رەتىنەتىشىز، لەن ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل
ن ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل
قاغا بىلەن قارا قۇشقاچ
قىلىشىنىڭ.

ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل (مدسىل)
ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل ئەنچىل

— قەدىرىلىكىم، ماڭا قارىغىنە، — دەپتۇ، قاغا ئۆزى بىلەن
بىر شاختا تاسادىپىي بىلە ئولتۇرۇپ قالغان قارا قۇشقاچا، —
ئىككىمىزنىڭ بوي - بهستىنى دېمىسە باشقا تەرىپىمىز خېلىلا
ئوخشاش، دېمەكچى، ھەر ئىككىمىزنىڭ پەر - قاناتلىرىمىز
ئوخشاشلا قاپقارا ۋە كۆرۈمىسىز، لېكىن نېمە ئۈچۈندۈر كىشىلەر
سېنى يامان كۆرمەيدىكەن، تېخى هويلا ۋە باغلەرىدىكى
دەرەخلىرىدە سەن ئۈچۈن ئۇقا هازىرلاپ قوبۇشىدىكەن، مېنى
بولسا دائىم «شۇم قاغا»، «تولڭ قاغا» دەپ تىللەغان،
تېخى بىرەر دەرەخ شېخىغا قونۇپ، ئۆز خۇشلۇقۇم ئۈچۈن ناخشا
ئېيتىپلا سالدىمۇ، دەرەل تاش - چالما ئېتىشىپ قوغلىغىنى
قوغلىغان، بۇ خەق بىزگە نېمانچە تەڭسىز مۇئامىلە قىلىشىدۇ -
ھە؟

— بىلەكىم شۇنداقتۇ، — دەپتۇ قارا قۇشقاچ، — مېنىڭ
بىلىدىغىنىم شۇكى، مەن بولسام زىيانداش ھاشاراتلارنى يوقتىپ
بولسىمۇ ئۇلارغا ئاز - تولا خىزمەت قىلىمەن، سەن بولساڭ

«ناخشا» ئېيتتىم دەپ، قۇلاققا يېقىمىسىز، سەت قاقلىداشلىرىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئارامىنى بۇزغۇنىڭ بۇزغان. شۇنداق بولغاندىكىن رەڭگىمىز ئوخشاش بولغىنى بىلەن ئۇچرايدىغان مۇئامىلىمىز ئوخشاش بولماسلقى تەبىئىي. بۇنى چۈشىنىشىڭ كېرەك.

قاغا بىلەن قارا قۇشقاچنىڭ سۆھبىتىدىن شۇنداق خۇلاسگە كېلىمىزكى، بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى يامان مۇئامىلىگە ئۇچرishi ئۇنىڭ قىلمىشىنىڭ باشقىلارغا پايدىلىق ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك.

— بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك. — بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك. — بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك. — بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك. — بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك. — بىر كىشىنىڭ ياخشى ياكى يامان ئاتاققا قېلىشى، ياخشى ياكى زىيانلىق بولۇشقا باغلۇق بولسا كېرەك.

ئېسلىش تاش هەقىدە مەسىھىللەر

(1) بايقلىش

— ۋاها! بۇنىڭ سىرتى كۆرۈمىسىز بولغىنى بىلەن، يونۇپ -
تاراشلاپ كەلسەم چوقۇم ئېسلىش گۆھەر تاشقا ئايلىنىشى
مۇمكىن، — دەپتۇ تاشچى ئۇستا ئۇنى تاش مەيدانىدا
ئۇچراتقىنىدىن كېيىن خۇرسەن بولۇپ.
خۇداغا شۇكۇر، — دەپ ئوپىلىدى سىرتى مۇددۇر - چوقۇر،
كۆرۈمىسىز، ئۇزاقتىن بېرى ھېچكىمنىڭ نەزىرى چۈشىمەي
تاشلىنىپ ياتقان ھېلىقى تاش، — «ئالتونىنىڭ قەدرىنى زەرگەر
بىلەر» دېگەندەك مەندەك ئېسلىش تاشنىڭ قەدىرىنىمۇ ئاشۇ تاشچى
ئۇستا بىلدى، بولمىسا شۇنچە يىل بۇ يەردە تاشلىنىپ
يېتىپتىمەن. بۇ يەرگە كەلگەن - كەتكەن كۆزى بارلارنىڭ
ھەممىسى كۆرگەن. ھەتتا مەن بىز بىلەرنىڭ پۇتىغىمۇ پۇتلاشقان
بولمىسا، لېكىن «گۆھەر ياتىدۇ سایدا، تونۇمىسالىڭ نېمە پايدا»
دېگەن شۇدە.

(2) تاراشلىنىش

— ۋايغان! مېنى نېمانچە قىينايىدىغانسىن، ھە؟ — دەپ
قاشقاب كەتتى ھېلىقى تاش ئۆزىنى يونۇۋاتقان ئويمىكارلىق
پىچىقىغا.

— زارلانما، — دېدى ئويمىكارلىق پىچىقى، — سېنى
مۇشۇنداق يونۇپ تاراشلىمىسماق قانداق قىلىپ ئېسىل گۆھەر
تاشقا ئايلىنا لايسىن.

ساپ ئالتنۇمۇ ئەسىلىي تاغلاردىكى رۇدا تاشلار ئىچىدە
بولىدىكەن. كىشىلەر رۇدىنى ئوتقا سېلىپ، ئېرىتكەندىن
كېيىنلا ئاندىن ئالتنۇن كېرەكسىز داشقاللاردىن ئاييرلىپ
چىقىدىكەن، ئەگەر ئۇ ئوتتىن قورقسا قانداقىمۇ رۇدا
داشقاللىرىدىن ئاييرلىپ چىقىپ، ئۆزىنى نامايان قىلالىسۇن.

— چۈشەندىم، — دېدى تاش زارلىنىشتىن توختاپ، — مېنى
ئېسىل گۆھەر تاشقا ئايلاندۇرالايدىغانلا بولساڭ يونۇۋەر.
ئەمدى سەندىن ئاغرىنمايمەن. «جاپا تارتىمىغىچە ھالاۋەت يوق»
دېگەن شۇ بولسا كېرەك.

پىچاق ئۇنى يونۇدى، تاشچى بولسا باشقا ئەسۋاپ -
ئۇسکۈنلىرى بىلەن يەنە ئۇنى سىلىقداپ پارقىرىتىۋەتتى،
ئاخىرى ھېلىقى تاۋۇزدەك چوڭلۇقتىكى كۆرۈمىسىز تاش يونۇش -
سىلىقلاشلاردىن كېيىن چوڭلۇقى يوغانراق ئالمىدەك، ئەمما

توليمۇ سلىق، پارقىراق ئېسىل قاشتىشىغا ئايلاندى.

— قارا، — دېدى پىچاق چېچىلىپ ياتقان، يونۇپ چىقىرىۋېتىلىگەن تاش پارچىلىرىنى ئىما قىلىپ، — ئاشۇ كېرەكسىز نېمىلەردىن قۇتۇلۇپ، مانا ھەقىقىي گۈزەلىكىڭ، ئېسىللەقىڭ نامايان بولدى.

— «ئەسکى چاپان ئىچىدىمۇ ئادەم بار» دېگەن شۇ، — دېدى تاشچى ئۇستىمۇ زوقلىنىپ.

(3) دامغا چۈشۈش

تاشچى ئۇستا ئۇنى ئۆز ئۆيىدىكى ئەتىۋارلىق بۇيۇملار ئىشكەپغا قويۇپ قويدى. كۆئىلىدە بۇ ئېسىل تاشنى كېيىنچە مال تونۇيدىغان بىرەر ياخشى خېرىدار چىقسا يۇقىرى باهادا سېتىپ، ياكى نەپىس ئويمىا ھۇنر - سەنئەت خام ماتپەريالى قىلىشنى دىتلاپىمۇ قويدى. لېكىن ئىشنىڭ ئالدىراشلىقىدىن نەچە كۈنلەر ئۆتكەن بولسىمۇ ئۇنىڭغا قارىغۇدەك ۋاقتى بولمىدى. ئەمدى ئۇنى ئۇنتۇپ قالغاندەكلا ئىدى. ھېلىقى ئېسىل تېشىمىزغا بولسا نەپىس بۇيۇملار ئىشكەپغا ئىلىگىرىدىن تىزىپ قويۇلغان بىرنەچە تاش ئويمىا بۇيۇم بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇپ ئۆتۈشكە توغرا كەلدى. ئۇلار سۈپىتى ناچارراق قاشتىشىدىن ئويۇلغان بولغاچقا، ئۇزۇندىن بېرى خېرىدار چىقماي تۇرۇپ قالغان ئىدى. مانا ئەمدى ئېسىل قاشتىشى ئالدىدا ئۇلارنىڭ

ناچارلىقى تېخىمۇ چاندى. شۇڭا ھەممىسى ئۆز كۆڭلىدە، ئۇنى بۇ يەردىن تېززەك يوقىتىش كېرەك، دېگەن شۇم نىيەتكە كېلىشتى - دە، مەسىلەتلىشىۋالدى.

— ۋاه! — دەيتتى ئۇلار ئۇنىڭغا زوقلىنىپ، — سەن نېمانچە سىلىق، سۈزۈك، پارقىراق - ھە، خۇددى قوي مېيدا مايلاب قويغاندەك ... سېنى سېتىۋېلىشقا ھېچكىمنىڭ قۇربى يەتمىگەن بولسا كېرەك، دېمىسىمۇ سەندەك ئېسىل تاشنىڭ باهاسىغا ئانداق - مانداق كىشىلمىر چىقىنالمايدۇ - دە ... سەن ئەسلىدە شاھ ئوردىسىدىكى شاھانە ئىشكايپلاردا ئەتىۋارلىنىپ ساقلىنىشقا مۇناسىپ، ئۇ يەردىكى ئىشكايپلارنى مۇنداق ئاددىي ياغاچلاردىن ياسالغان دەمسەن، ياق، ئۇلار چەت ئەلدىن ئىمپورت قىلىنغان ئەڭ ئېسىل ياغاج ماتېرىياللاردىن ئەڭ ئۇستا ياغاچىلارنىڭ قولى بىلەن ياسىلىپ، ئالتۇن ھەل بېرىلگەن، ئەگەر ئۇ يەرde بولۇپ قالساڭ ئاشۇ ئالتۇن ھەللىك شاھانە ئىشكايپلاردا، خاس ئالتۇن تەگلىك ئۇستىدىن ئورۇن ئېلىپ، ئېسىللەقىڭى تېخىمۇ نامايان قىلىپ تۇرغان بولاتىڭ، ئۆز قىممىتىڭگە لايىق ئورۇن شۇ ئىدى، ئەپسۇس، بۇ يەرde سىرلىرى چۈشۈپ، كونراپ كەتكەن ئەبجىق ئىشكايپتا توبىا - چاڭغا مىلىنىپ تۇرسەندە، ئىستىھى، ئىسىت، «مىس ئۆزۈكە ئالماس كۆز» قويۇلغاندەك بىر ئىش بولدىغۇ بۇ ئۆزى ...

ئېسىل تاش ئۇلارنىڭ ھەم ماختاپ، ھەم ئېچىتىپ ئېيتقان سۈزلىرىنى ئاڭلاۋېرىپ، ئاخىرى تاشچى ئۇستىنىڭ بۇ ئاددىي

ئىشكايىدىن بىز ارىلىق ھېس قىلدى - دە، ئۆزىگە مۇناسىپ «شاھانە ئىشكاب»قا تىزىلىشنى، ئالتۇن تەڭلىك ئۈستىدىن ئورۇن ئېلىشنى خالاپ قالدى. ھەمراھلىرى ئۇنىڭغا سىزىپ بىرگەن بەڭىنىڭ خىيالىدەك بىر مەنزىرە تەسوپىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا زاھىر بولدى.

(4) قېچىش

«كەت، تېزركە بۇ ھەممە يېرىدىن توپا يېغىپ تۇرىدىغان كونا ئۆيدىن كەت، ئەبىحق ئىشكايىتا مىس ئۆزۈكە قويۇلغان ئالماس كۆز، دەك تۇرمای، ئۆزۈڭە مۇناسىپ ئورۇن تاپا!» ئۇ ئۆزىگە شۇنداق خىتاب قىلدى - دە، بىردىنلا جان كىرىپ قالغاندەك ئۆزىنى توکكىدە يەرگە تاشلىدى، ئاندىن ھېچىنېمىگە قارىمای دومىلاب، دومىلاب ئىشىكى ئوچۇق قالغان ئۆيدىن چىقتى. ھويلا تېمىننىڭ ئىت - مۇشۇكلەر كىرىپ چىقىدىغان بىر تۆشۈكى ئارقىلىق تالاغىمۇ چىقتى، ئاندىن ئۇ شاھ ئۇردىسىدىكى شاھانە ئىشكاب ۋە ئالتۇن تەڭلىكىنى ئىزدەش سەپىرىگە ئاتلاندى.

— ئۆزىنى بىلەلمىگەن ئەخەمەق، ئەمدى نېمە كۈنلەرنى كۆرەر، — دەپ كۈلۈشۈپ قالدى ھەمراھلىرى ئۆيىدىكى ئىشكايىتا تۇرۇپ.

— ئەقىل بىلەن ئىش قىلماي خام خىالغا بېرىلىپ كەتتى - دە، — دەپ ئېغىر تىننىپ قالدى ياغاچ ئىشكايىمۇ غىچىلداپ.

(5) ئاقۇهت

شۇ چاغ تۇن يېرمى ئىدى، كىشىلەر ھەممىسى ئۆز ئۆيلىرىدە شېرىن ئۇيقۇدا بولغاچقا، ئېسىل تېشىمىز تاشلىق يولدا بىمالا دومسلاپ كېتىۋەردى. ئۇچرىغان لالما ئىتلاردىن بەزىلىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن پەقتىلا كارى بولمىدى. بەزىلىرى بولسا پۇراپ بېقىپ، يەيدىغان نەرسە ئەمەسلىكىنى ھېس قىلغاندىن كېيىن ئۇنى ئۆز يولىغا قويۇپ بەردى، ئېسىل تاش شۇ ھالدا ھەممە يوللاردا بىر قېتىم دومسلاپ چىقىتى. لېكىن شاھ ئوردىسىنى تاپالمىدى. بەلكى بىر چاغلار يول ياقسىدىكى بىر تاشلاندۇق قۇدۇققا چۈشۈپ كەتتى. قۇدۇق ئەخلەت بىلەن يېرمىغىچە تىنبى قالغان قۇدۇق ئىدى.

بۇ يەردىن چىقىپ كەتسەم بولاتتى، دەپ ئۆيلىدى ئۇ تىت - تىت بولۇپ، بىراق ھەر قانچە تىرىشىپ - تىرىمىشىپ قۇدۇقتىن چىقىش ئۇنىڭغا نېسىپ بولمىدى.

ھېچقىسى يوق، — دەپ تەسەللى بەردى ئۇ ئاخىرى ئۆز - ئۆزىگە، — تالق ئاتقاندا ئۆتكەن - كەچكەنلەردىن مېنى كۆرۈپ قالغۇچىلار دەرھال مېنى بۇ يەردىن قۇتقۇزۇپ ئېلىپ كېتىدۇ. بىراق ئەتىسى ئىش ئۇنىڭ ئۆيلىغىنىدەك بولمىدى، قۇدۇققا ئەخلەت تۆككىلى كەلگەنلەر ئۇنى كۆردىيۇ، لېكىن پەرۋا قىلماستىن كېتىپ قېلىشتى.

ئۇ: «ھەي كۆزى كورلار. مەن دېگەن گۆھەر تاش، مېنى قۇتقۇزۇڭلار» دەپ توۋلىغان بولسىمۇ، لېكىن ھېچكىم ئاڭلىمىدى. شۇ ئەمەسمۇ، ئىنسانلار قانداقمۇ بىر تاشنىڭ ساداسىغا قولاق سالسىن، قولاق سالسىمۇ نېمىنى چۈشەنسۇن.

تاش تولىمۇ ئۇمىدىسىز لەندى، قېرىشقا نەتكەن ئۇنىڭ ئېچىغان، سېسىغان، چىرىگەن ئەخلىكتىر ئۇستىگە چوشۇپ قالغىنى يەتمىگەندەك ئۇستىگە يەنە يېڭى ئەخلىكتىر تۆكۈلۈۋاتاتى.

— قارىغىنە ماڭا، — دېدى ئۇ ئاخىرى ئۇستىگە تۆكۈلگەن ئەخلىكتىر ئېچىدىن ئىرغىپ چىقىپ، ئەخلىكتىر ئارسىدىكى بىر ئەينەك پۇچۇقىغا، — شۇنداق ئېسىل بىر گۆھەر تاش تۇرسام، ئەخلىكتىر تۆكۈچىلەرنىڭ كۆرۈپ تۇرۇپ ئېلىۋالىمىغىنى نېمىسى.

— ھا! ھا! ... — كۈلۈپ كەتتى ئەينەك پۇچۇقى، — قەيرىڭ ئېسىل گۆھەر تاشقا ئوخشайдۇ — ھە؟ قاراپ باقە ئەپتىڭگە. ئۇ شۇنداق دەۋىتىپ، ئالدى يۈزىنى تاشقا توغرىلاپ تىكىلەندى، ئۇنىڭ يۈزىدە تاشنىڭ ئەكسى كۆرۈندى.

— ياق، ياق! بۇ مەن ئەمەس، — دەپ توۋلىۋەتتى تاش، ئۇ ئەينەكتە ئۆزىنى ئۇرۇلۇپ — سوقۇلۇپ، زېدىلىنىپ كەتكەن، ئەسلىدىكى سلىق — پارقىراقلقىنى يوقاتقان، لاي — پاتقاclar يېپىشىپ، كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەن بىر ئادەتتىكى تاشنى كۆرگەن ئىدى.

— سەن شۇ بولماي كىمتىڭ؟ — دېدى پۇچۇق ئەينەك

مەسخىرىلىك كۈلۈپ.

ئۇ شۇنداق دەۋاتقاندا قۇدۇققا يەنە بىر ھارۋا ئەخلەت تۆكۈلدى، تاش ئەمدى ھەرقانچە كۈچىسىمۇ چىقالمىغۇدەك كۆمۈلۈپ قالدى - دە: «ئىست، ئاشۇ تاشچىنىڭ ئاددىي ئىشكاپىدا تۈرۈۋەرسەم بولماسىمىدى، پەقەت ئۇلار قەدەر - قىممىتىمنى بىلگەن ئىدى ئەمەسمۇ» دەپ ھەسرەتلەك تىننېپ قالدى، شۇنىڭدىن كېيىن جىمپىلا قالدى.

ئاچ كۆزنىڭ ئاقىۋىتى

(چۆچك)

ييراق بىر زامانلاردا، ئىسمى نامەلۇم بىر شەھىرىگە بويى - بەستى ئاجايىپ زور ۋە ئېگىز بىر گىغانت ئادەم ھۆكۈمرانلىققا كەلگەنلىكەن. تاغىدەك يوغان قامىتىگە تۈشۈق كۈچ - قۇدرىتىمۇ زور ئىكەن، شۇڭا ئۇ دائىم كۈچ - ھېيۋىسىگە تايىنىپ ئادىي شەھەر خەلقىنى تۈرلۈك - تۈمەن خىل ئالۋان - ياساق، باج - سېلىقلار بىلەن قىينايىدىكەن. شەھەر خەلقىنىڭ تۇرمۇشى بولسا ئۇنىڭ زۇلمى سەۋەبلىك كۈنسىرى خارابلاشماقتا ئىكەن. ھېچكىم قورسقى توق، كىيىمى پۇتون يۈرەلمىدىكەن.

گىغانت شاه شۇنداق ئاچ كۆز ئىكەنلىكى، بىرەرسىدە تېرىقىتەك بولسىمۇ ئالتۇن بارلىقىنى بىلىپلا قالسا ھەسىلىپ ئالۋان قويۇپ ئېلىۋالمىغىچە، يا بىرەرسىدە بىرەر تال گۆھەر تاش بارلىقىنى ئۇقۇپلا قالسا زورلۇق بىلەن تارتىۋالمىغىچە ئارام تاپمايدىكەن، مال - دۇنياغا زادىلا كۆزى تويمىدىكەن. زۇلۇمغا چىدىمىغان خەلق ئاخىرى ئىسىان يولىغا مېڭىپتۇ،

بىراق پادشاهنى يوقىتالماپتۇ، بەلكى ئۆزلىرىدىن نۇرغۇن كىشى چىقىم بويپتۇ. چۈنكى گىگانت شاھ هەر قەدەم ئالسا تاپىنى ئاستىدا ئونلاپ ئادەم مەجىلىپ جان بېرىدىكەن، نەچچىلىگەن ئۆي - جاي توپىغا ئايلىنىدىكەن.

ئائلاج قالغان خەلق ئاخىرى بۇ شەھەرنى تەرك ئېتىپ چەت - ياقا يۇرتىلارغا كەتمەك بويپتۇ، بىراق كۆپلىرىنىڭ يَا ئوزۇق - تۈلۈكتىن ياكى خىراچەتنىن بېشى قېتىپتۇ، بارغان بېرىدە قانداق تىرىكچىلىك قىلىش غېمى تېخى قىيىناپتۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ تىغ جېنىدىن باشقۇا ھېچنېمىسى قالمىغان ئىكەن. شۇ شەھەردە يەنە ئەل كۆزىدىن خالىي ئارامگاھىدا تائەت - ئىبادەت بىلەن شۇغۇللەنىدىغان بىر تەقۋادار زاھىت بار ئىكەن. ئەلننىڭ پاراکەندىچىلىكى ئۇنىڭ دىققىتىنى قوزغاپتۇ، ئەلننىڭ نالە - زارىدىن تەسىرلىنىپتۇ، ئاخىرى جايىمازدىن تۇرۇپتۇ - دە، بەك ئاق كۆڭۈللىۈكىدىن گىگانت شاھقا نەسەوت قىلىپ، زۇلۇم - سىتەمدىن قول ئۆزدۈرۈش ئۆمىدىدە ئوردىغا قاراپ راۋان بويپتۇ.

ئوردا دېگىنى ئەسلىدە شەھەر سىرتىدىكى كەڭ دالا بولۇپ، ئاجايىپ زور بىر قورام تاشنى تەخت قىلىپ، بېشى بۇلۇتقا تاقاشقان ھالدا ھېلىقى گىگانت شاھ گىدىيىپ ئولتۇرىدىكەن. ئالدىدا ياساۋۇل غالچىلىرى قول باغلاب ئىككى رەت بولۇپ

تۇرۇشقان ئىكەن. گىگانت شاھقا لايق ئىمارەت سېلىش مۇمكىن بولىمغاچقا ئۇ مۇشۇ دالىنى ئوردا قىلىۋالغان ئىكەن. زاهىت گىگانت شاھ ئالدىغا بارغىنىدا ئۇنىڭغا قارايمەن دەپ سەللىسى كەينىگە چۈشۈپ كەتكىلى تاسلا قاپتۇ، ئۆزىنى ئوڭشۇفالغاندىن كېيىن نەچچە ئون قەدەم چىكىنىپ تۇرۇپ، گىگانت شاھقا سالام بېرىپتۇ. ئاندىن مۇبارەك لەۋىرىدىن نەسىھەت دۇردانىلىرى تۆكۈشكە باشلاپتۇ:

ئەي ھەيۋىسى ئالەمەدە تەڭداشىسىز پادشاھ ئەزمەم، — دەپتۇ ئۇ، — پۇقرالار ھەددىدىن زىيادە ئالۋان - سېلىقلار تۆپەيلى خانىۋەيران، خارۇ زار بولۇپ، ياقا يۇرتىلارغا قاچماق كويىدا يۇرمەكتە. تۆت تامسىز ئىمارەت بولماس، خەلقىسىز پادشاھلىق بولماس، بولسىمۇ قۇرۇق ئۆستەڭگە مىراپلىق قىلغانچە بولۇر، ھېچنەرسىگە ئەرزىمەس، نەچچە زاماندىن بېرى قىلغان - ئەتكەنلىرىڭ يېتەر، ئەمدى ئەلگە مېھربانلىق قىلماق ۋاقتىدۇر، ئالۋان - سېلىقلارنى ئازايىتماقي زۆرۈر دۇر. خاتىرجمە تىرىكچىلىك قىلماقلىرى ئۈچۈن ئىمكەن كېرەكتۈر، ئۇلار ھىممەت - شاپائەتلەرىڭىز سايىسىدە ياشاپ قالسۇن، تۇغۇلغان يۇرت - ماكاندىن ئايىرلىمسۇن، دۆلىتىڭىز شۇندا گۈللەپ - روناق تاپقاي.

زاهىتنىڭ سەممىمى نەسىھەتلەرىگە گىگانت شاھ

مه سخنريلك كولكلىرى بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ، گۈلدۈرمامىدەك دەھشەتلەك ئازازى قۇلاقنى يارغىدەك جاراڭلاپتۇ: — ئەي بىئەقىل دەرۋىش، — دەپتۇ ئۇ، — ئەلنىڭ ئالۋان - ياساقلارنى ئورۇندىمىقى، باج - سېلىق تاپشۇرمىقى قايىسى ئەم، قايىسى زاماندا بولىغان ئىشتۇر، قايىسى شاه ئۇنىڭدىن كەچكەندۇر، ئەگەر تەقۋادار زاھىتلىقىڭنى دېمىگەن بولسام بىر چىۋىننى ئۆلتۈرگەنچە مىجىپ تاشلار ئىدىم، نادانلىق بىرلە ئۇلۇغلارغا نەسەھەت قىلماق بولغان ھاماھەتلەرگە ئىبرەت قىلار ئىدىم، ئامان قالاي دېسەڭ دەرھال كۆزۈمدىن يوقال. زاهىت جاننى ئالقانغا ئېلىپ يەنە شۇنداق دەپتۇ: — ئەي شاه، ياخشى سۆزنى ئاڭلىمىدىڭ قۇلىقىڭ گاس، ئەلنىڭ ھالى خارابلىقىنى كۆرمىدىڭ كۆزۈڭ كور، قىلمىشىڭنى يامانلىقىنى بىلەمىدىڭ ئەقلەڭ يوق ئىكەن، ھېلىھەم تەڭرىدىن تىلەيمەنكى ساڭا ئىنساب ئاتا قىلغاي، ئەلگە زۇلۇم قىلىۋەرەم، ھەرنە مۇرادىڭ بولسا تەڭرى ھاسىل قىلغاي. گىغانت شاهنىڭ قۇيقا چاچلىرى غەزەپتىن تىك تۇرۇپ كېتىپ ھۆركىرەپتۇ.

— ئەي تىلى قۇرۇغۇر زاهىت، قايىسى ھالىڭغا مېنى ھاقارەتلەشكە جۈرەت قىلدىڭ، ئەمدى بېشىڭغا كۈلپەت بازغىنى بىلەن شۇنداق ئۇرایىكى، تېنىڭ تېرىقتەك چىچىلسۇن.

شۇ سۆز بىلەن تەڭ زاھىتنى ئۆلتۈرمەككە ھازىرلىنىپتۇ،
زاھىت بولسا تەمكىنلىك بىلەن يەنە شۇنداق دەپتۇ:
— ئەي زالىم، ئۆمرۈمىدە ھېچ جاندارغا ئازار قىلىغان،
ھېچكىمەرسىگە يامانلىق تىلىمگەن ئىدىم، ھېلىھەم شۇنداق
قىلۇرمەن، مېنى قەتلى قىلساتق قىلىۋەر، ئەلگە ئازار قىلما.
گىگانت شاھ دەپتۇ:

— ئەي مەجнۇن زاھىت، ئەجەل سايىسىدە تۇرۇپىمۇ يەنە چوڭ
سۆزلەرسەن، قېنى كۆرەيکى قانداق كارامىتىڭ باردۇر، بىرلا
دۇئا قىل، مۇشۇ ئۆلتۈرغان تەختىم ئالتۇنغا ئایلانسۇن، بەدىلىگە
جېنىڭ ئامان قالسۇن.

زاھىت دەپتۇ:

— ئەي نادان، جان تەڭرىنىڭ ئامانىتى، تەڭرى خالىغان
ۋاقتىدا ئالىۋېرىدۇ، ھازىر ياكى كېيىن ئېلىشى مەن ئۈچۈن
بەربىر، دۇئا قىلسام قىلايىكى ئىجابەت بولۇپ قالسا، ئەلنى
ئالۋان - ياساقتىن ئازاد قىلغىن.

گىگانت شاھ دەپتۇ:

— تەختىم ئالتۇن بولسلا ھەممە شەرتىڭنى قوبۇل
قىلۇرمەن.

زاھىت شۇ ھامان قىبلىگە يۈزلىنىپ، دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ،
كۆز ياشلىرىنى راۋان قىلىپ، تەڭرىگە ساپ نىيەت بىلەن

ئىلتىجا قىپتو، دۇئاسى ئاخىرلىشىپ «ئامىن ئاللاھۇئەكبەر» دېيىش بىلەن تەڭ دۇئا ئىجابەت بولۇپ قورام تاش پارقىراپ تۇرغان ساپسېرىق ئالتۇنغا ئايلىنىپ قاپتو، گىغانت شاھ هېيرانلىقتىن كۆزلىرى چەكچىيپ قاپتو، ئارقىدىن گۈلقەقلەسىرى ئېچىلىپ ئالتۇن تەختىنى قۇچاقلىۋاپتۇ.

زاھىت دەپتۇ:

— ئەي پادشاھ ئەمدى لەۋىزىڭدە تۇرۇپ، ئەلنى غەمدىن خالاس قىل.

گىغانت شاھ دەپتۇ:

— بۇ تېخى يېتەرلىك ئەمەس، يەنە بىر دۇئا قىل، مەن ئوردا بىلگەن مۇشۇ باياۋاندىكى تاش، چالما، قۇم - شېغىللارنىڭ بىرى قالماي گۆھەر - ياقۇتلارغا ئايلانسۇن، ئاندىن تەلىپىڭنى بەجاندىل ئورۇنلىغايمەن.

زاھىت بىچارە ئامالسىز يەنە قوللىرىنى دۇئاغا كۆتۈرۈپ، چىن يۈرىكىدىن تەڭرىگە ئىلتىجا قىپتو، دۇئاسى ئاخىرلىشىپ «ئامىن ئاللاھۇئەكبەر» دېيىش بىلەن تەڭ دەشت - باياۋان رەڭكارەڭ جۈلالىنىپ تۇرغان گۆھەر - ياقۇت، ئۇنچە - مەرۋايىتلار بىلەن قاپلىنىپتۇ، قارىغان كۆزلىر قامىشىپتۇ. گىغانت شاهنىڭ بىر قانچە ياساۋۇل - غالچىلىرى يەرگە دۈمچىيىشىپ گۆھەر تاشلاردىن تېرىشكە باشلىغان ئىكەن،

گىغانت شاه قەھرى - غەزىپى ئۇرلەپ ئۇلارنى جايىدىلا تۈرۈپ
مېھىپ تاشلاپتۇ. ھېچكىمنىڭ ھەددى - ھېسابسىز بۇ
گۆھەرلەردىن بىر تال بولسىمۇ ئېلىشقا رۇخسەت قىلماپتۇ،
ئەمما ئاچ كۆز گىغانت شاه بۇنىڭ بىلەن قانائەت قىلماپتۇ.
نەپسى ئارام تاپماپتۇ - دە، شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئۇلۇغ ئەۋلىيا، كارامەتلەك ئەنبىيا، ئادەھەزاتنىڭ ئەڭ
ياخشىسى، مەرتەم، مەرتەم ئۇچ مەرتەم دېگەن سۆز بار. ئەمدى يەنە
بىر قېتىم، شۇنداقلا ئاخىرقى قېتىم دۇئا قىلغىن، ئاسماندىكى
ئاي چوشۇپ قولۇمدىكى ئۆزۈكە كۆز بولسۇن، بۇنىڭ بىلەن
شۆھەرىتىم ئالىمگە پۇر بولسۇن، ئاندىن ھەممە تەلىپىنىڭ بولسا
بەجا كەلتۈرەي.

راھىت گىغانت شاھقا بۇ نىيتىدىن يېنىش ھەققىدە كۆپ
نەسەھەتلەر قېپتۇ، ئەمما كار قىلماپتۇ، ئاخىرى يەنە
نائىلاجلىقتىن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ، تەڭرىگە ئىلتىجا قېپتۇ،
«ئامىن ئاللاھۇئەكبەر» بىلەن تەڭ مەغrib ئاسمىنىدىن تولۇن
ئاي غۇيۇلداب ئۇچۇپ چوشۇپ گىغانت شاھنىڭ قولىدىكى ئالتۇن
ئۆزۈكىنىڭ يوغان قازاندەك كۆزىگە ئورناپتۇ. بىراق ئالدىنى
سوغۇقچىلىق قاپلاب گىغانت شاھنىڭ تېنى مۇز بولۇپ
قېتىپتۇ. ياساۋۇللار - غالىچىلار ھەم تۈرغان ئورنىدا توڭ
تېزەكتەك قېتىپ قاپتۇ. جانسىز ھېيكەلدىن پەرقى قالماپتۇ،

زاهىت بولسا تەڭرىنىڭ ئىنايىتى بىلەن ئامان قاپتۇ.

شۇ چاغدا يەنە تېنى بىر مۇز تاغقا ئايلاڭغان بولسىمۇ، لېكىن نەپسى ئوتى ئۆچمىگەن گىگانت شاھنىڭ تىلى مىڭ مۇشەققەتتە ھەرىكەتكە كېلىپ شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي كارامەتلەك ئەۋلىيا، بىرلا ئاززوْيۇم قالدى، قەسىم قىلىمەنكى ۋۇجۇدقا چىقسا، ئەسلا ئارمانىم قالماسا، دەرھال مەنمۇ تىلەپ — ئىلتىماسىڭنى بەجا كەلتۈرسەم، بىلکى ئاشۇرۇپ ئورۇندىسام، قايتا شەرت قويىمىسام، شۇ چاغدىمۇ ئەگەر دېگەن سۆزۈمە تۈرمىسام تەڭرى بېشىمغا بالا ياغدۇرسۇن.

— خەير، — دەپتۇ زاهىت چىشىنى چىشلەپ، — بۇ ئاخىرقى بولسۇن، قېنى ئېيتقىن.

گىگانت شاھ شۇنداق دەپتۇ:

— كۆكتىكى نۇرلۇق قۇياش چۈشۈپ شاھلىق تاجىمغا زىننەت بولسا، چۈنكى ئالىمەدە ئۇنىڭدىن ئېسىلەك گۆھەر كۆرمىدىم، تەڭدىشى يوق شۇ گۆھەر بىلەن شاھلىق تاجىم بېزەلسە، جاھاندىكى ھېچىر تاج — دۆلەت ئىگىسى ماشا پېتەلمىسە، بىلکى تىك بېقىپ قاربىيالماسا، سۇر — ھەيۋەت، شانۇ شۆھەرتتە جاھاندا يېگانە بولسام.

زاهىت بۇ سۆزلىرىنى ئائىلاپ چۆچۈپ كېتىپ مۇبارەك تىلىدىن يەنە نەسەھەت دۇردانلىرى تۆكۈپتۇ:

— ئەي پادشاھ، بەكمۇ ھەددىڭدىن ئېشىپ كەتتىڭ، بۇ

تەلىپىڭ بەك ئەخەمەقلق، ئاچ كۆزلۈكتىندۇر، بارغا قانائىدەت
قىل، ئەكسى ھەممىدىن قۇرۇق قالارسىن.
نەپسى ئوتى ئىقلى - هوشىنى كۆيىدۈرگەن گىگانت شاه
زاھىتتىڭ نەسەھەتلەرىگە قۇلاق سالماي:

— ئەي مەجنۇن زاھىت، شەرتىمنى بەجا كەلتۈرسەڭ مەنمۇ
دېگىنىڭگە كۆنەمەن، بولمىسا ھازىرلا كۆزۈمىدىن يوقال، ئۈچ
قېتىم خەيرلىك دۇئا قىلغىنىڭ بەدىلى، جېنىڭنى ئامان
قالدوراي.

زاھىت ئامالسىز ئەل بەختىنى كۆزلەپ، كۆزلىرىدىن باھار
بۇلۇتىدەك ياش تۆكۈپ، تەڭرگە ئىلتىجا قىپتۇ، دۇئاسى يەنە
ئىجابەت بولۇپ، «ئامىن ئاللاھۇئەكىبەر» دېيىشى بىلەن تەڭ كۆك
ئاسماندا ئالىم - جاھاننى يورۇتۇپ تۇرغان نۇرلۇق قۇياش
تۆۋەنلەپ چۈشۈشكە باشلاپتۇ، ئەمما قۇياش گىگانت شاھنىڭ
ئالتۇن تاجى ئۈستىگە ئەمەس، بەلكى بىر دۆۋە جەسەت كۈلى
ئۈستىگە قونۇپتۇ. چۈنكى قۇياش تۆۋەنلىگەندە ئۇنىڭ ئوتلىق
ھارارتى ئاللىبۇرۇن گىگانت شاھنى كۆيىدۈرۈپ كۈل قىلىپ
بولغان، ھەتا پادشاھلىق ئالتۇن تاج - ئۆزۈكلىرمۇ، ئالتۇن
تەختىمۇ ئېرىپ سۇ بولۇپ ئېقىپ كېتىپتۇ، بایاۋان يۈزىنى
قاپلىغان گۆھەر - ياقۇتلامۇ كۆيۈپ قارا كۆمۈرگە ئايلىنىپ
قاپتۇ، شۇنىڭدىن كېيىن قۇياش كەينىگە يېنىپ ئۆرلەپ، كۆك
ئاسماندا ئۆز ئورنىنى تېپىپتۇ، تولۇن ئاي ھەم مەغrib

تۇنلىرىنى يورۇتۇش ئۈچۈن كېتىپ قاپتو. شۇنداق قىلىپ ئاچ كۆزلۈكىدىن گىگانت شاھ نەپسى ئوتىنىڭ قۇربانى بولۇپتۇ، جېنى جەھەنەمگە ئۆزاپتۇ، خەلق ئۇنىڭ زۇلۇمىدىن خالاس بويپتۇ، تەڭرىنىڭ شاپائىتى بىلەن قۇياشنىڭ ئوتلۇق ھارارتىدىنىمۇ ئامان قالغان ئاچ كۆڭۈل زاھىت خاتىرجم تائەتگاھىغا راۋان بويپتۇ.

图书在版编目(CIP)数据

天鹅公主：维吾尔文/阿地力·依明著. 一喀什：
喀什维吾尔文出版社：乌鲁木齐：新疆电子音像出版
社, 2010.4

(给孩子们的礼物. 中)

ISBN 978 - 7 - 5373 - 2011 - 5

I. ①天... II. ①阿... III. ①童话—作品集—中国—
当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I287.7

中国版本图书馆CIP数据核字 (2010) 第069885号

丛 书 名 给孩子们的礼物 - 中 (2)
书 名 天鹅公主
策 划 艾则孜·阿塔吾拉·萨尔特肯
作 者 阿地力·依明
责任编辑 买哈巴·铁外库
特约编辑 艾合买提·买买提
责任校对 古丽巴哈尔·托合塔木
特约校对 克尤木·吐尔逊
封面设计 努尔买买提·吾买尔
出 版 喀什维吾尔文出版社
新 疆 电 子 音 像 出 版 社
地 址 乌 鲁 木 齐 市 西 虹 西 路 36 号
邮 编 830000
发 行 新 疆 新 华 书 店
印 刷 新 疆 今 日 新 疆 印 务 有 限 公 司 印 装
开 本 880×1230mm 1/32
印 张 3.125
版 次 2010年4月第1版
印 次 2011年2月第1次印刷
书 号 ISBN 978 - 7 - 5373 - 2011 - 5
总 定 价 84.00元 (全10册)

(书中如有缺页、错页及倒装请与工厂联系)

بِاللّٰهِ رَحْمٌ لِّسُوْنَاهُ - 2

بِسْتَهْ لَهِيْ توشقان
ئاق قۇْ مەلِيكە
ئۈچ ئالىتۇن قورچاڭ
خىرۇ سىككى كەش
تۈر مەلِيكە
تۈققۇز دانه ئالما
دەخلەت يەيدىغان كۆچۈك
خىت ئارىلىنى ئىزدەش
اسقا ئايلاڭغان بالا
باۋىر چوجە خوراز

Songha

8.50

ISBN 978-7-5373-2011-5

9 787537 320115 >

总定价：84.00元（全十册）